

BIULETYN KOWIEŃSKI

WILBI.

N^o

Wilno, dnia 27 stycznia 1926 r.

22.

Treść numeru:

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.

Dział, Str.

1. Stosunki Litwy z Rosją Sowiecką podług "Lietuvos Zinios"	I.	1.
2. "Lietuva" i "Trinitas" o wizycie Cziczierina w Kownie.	"	1.
3. "Lietuva" o propagandzie litewskiej zagranicą.	"	1.

II. SPRAWY GOSPODARCZE, a/ Stosunki z zagranicą.

4. Stosunki gospodarcze litewsko-niemieckie./Lietuva/	II.	1.
5. Gospodarcze stosunki Litwy z Francją./Lietuva/	"	2.
6. Stosunki handlowe z ZSSR./opinia przedstawiciela sowieckiego w Kownie./	"	3.
7. Vygandas o zagranicznym handlu Litwy./Lietuva/	"	3.
8. Projekty rządu litewskiego spławu drzewa po Niemnie.	"	5.
9. Sprawa pożyczki dwu i pół milj. dol. dla miasta Kowna./Dzień Kowieński/	"	5.

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WEWNĘTRZNEJ I SPRAWY SPOŁECZNE.

10. Z za kulis rządzącej partji litewskiej./Liet. Žin./	III.	1.
11. Skrepowanie samorządca na Litwie w ujęciu "Lietuvos Zinios".	"	3.

IV-V. SPRAWY POLSKIE I INNYCH MNIEJSZOSCI NARODOWYCH.

12. Stanowisko frakcji polskiej wobec przyszłych wyborów. Wywiad "Idische Stimme" u pos. B. Lutyka.	IV-V.	1.
13. O nasza przyszłość. Charakterystyka sytuacji w której znalazła się ludność polska w nowych warunkach./Dzień Kowieński/	"	1.
14. Sprawa przejęcia na korzyść państwa litewskiego przedwojennych długów w Wileńskim Ziemskim Banku i Suwalskiem T-wie wzajemnego kredytu.	"	3.
15. Konferencja mniejszości narodowych Litwy, Łotwy i Estonji. w Rydze. Skład i otwarcie konferencji. Odgłosy Konferencji Genewskiej. Rozwój prawa mniejszościowego w Estonji. Położenie ekonomiczne mniejszości polskiej w Litwie. Sprawa autonomji kulturalnej w Litwie i Łotwie. Sprawy obywatelstwa państwowego.	"	4.
16. Uchwała ryskiej konferencji mniejszości narodowych.	"	9.

VI. SPRAWY KŁAJPEDZKIE.

17. Ostateczne ukonstytuowanie się Dyrektorjatu.	VI.	1.
18. Petycja Sejmiku Kłajpedzkiego do Ligi Narodów.	"	1.
19. Prasa niemiecka o Dyrektorju Kłajpedzkim p. Simonajtisa.	"	2.
20. Podjęcie układów finansowych pomiędzy Kownem a Kłajpedą./Mem. Dampfboot./	"	2.

X. K R O N I K A . a / Zagraniczna.

Dział, Str.

21. Pakt gwarancyjny sowiesko-litewski.-	X.	1.
22. Konwencja litewsko-łotewska w sprawie spławu drzewa.-	"	1.
23. Sprawa ostatecznego podpisania umowy ekonomicznej litewsko-łotewskiej.-	"	1.
24. Litewski Bank Międzynarodowy organizuje wycieczkę do Ameryki.	X	1.

b/ Kronika wewnętrzna.-

25. Bezrobocie w Kownie.-	"	1.
---------------------------	---	----

c/ Kronika gospodarcza.-

26. Porównanie cen produktów w Litwie z innemi krajami.-	"	2.
27. Nowi właściciele T-wa "Maistas".-	"	2.
28. Ostatni transport monet srebrnych.-	"	2.
29. Wpływy Ministerstwa Komunikacji.-	"	2.
30. Kowieńskie ceny targowe z dn. 15 stycznia 1926 r.	"	2.

d/ Kronika z zakresu spraw polskich i in. mniejszości nar.

31. Delegacja Polaków u arcybiskupa Matulewicza.	"	2.
32. Sprzedaż z licytacji centrów rozparcelowanych majątków.	"	2.
33. Zwiększenie formatu "Dnia Kowieńskiego"	"	3.
34. Zebranie studentów Polaków.	"	3.
35. Pociągnięcie do odpowiedzialności redaktora "Idische Stimme".-	"	3.

e/ Kronika Kłajpedzka.-

36. Departament dla spraw Kłajpedzkich.	"	3.
37. Miljon litów strat z powodu powodzi w kraju Kłajpedzkim.-	"	3.

f/ Kronika parlamentarna.-

38. List otwarty Marszałka Sejmu p. W. Petrulisa.	"	4.
39. Procesy sądowe p. Petrulisa.	"	4.
40. Redukcja personelu urzędniczego oraz etatów urzędniczych.-	"	4.

g/ Kronika oświatowa.-

41. Zaproszenie zagranicznych profesorów na Uniwersytet Kowieński.-	"	4.
42. Z Uniwersytetu.-	"	4.

h/ Kronika prasowa.-

43. Pismo poświęcone sprawom samorządowym.	"	4.
--	---	----

I. ZAGADNIENIA POLITYKI ZAGRANICZNEJ.

Stosunki Litwy z Rosją Sowiecką.-

Wizyta Cziczierina w Kownie w drodze powrotnej do Moskwy była przez długi czas komentowana przez prasę litewską jako nowy etap stosunków litewsko-rosyjskich. Tak więc "Lietuvos Žinios" stwierdza, iż wizyta Cziczierina była jakby zakończeniem pewnego etapu w stosunkach litewsko-sowieckich, etapu stopniowego przekształcania nieufności próbami gospodarczo-ekonomicznego zbliżenia do Rosji Sowieckiej.- Okres ten "Lietuvos Žinios" charakteryzują jak następują:

Pierwsze bardziej obiektywne głosy w kwestji tych stosunków odzywać się na Litwie zaczęły dopiero po powrocie delegacji profesorów litewskich do Leningradu /uroczystość rocznicy Akademji Nauk./ Wkrótce potem, już z inicjatywy rządu udała się do Moskwy ekonomiczna misja litewska, której członkowie zaczęli po powrocie do kraju w różowych barwach przedstawiać stosunki panujące w Rosji. Przedstawiciel sowiecki w Kownie p. Aleksandrowskij ze swej strony kilkakrotnie za prasał na herbatkę dyplomatyczną przedstawicieli prasy litewskiej pragnąć przez to wyrazić chęć ZSSR do zbliżenia się z Litwą.-

Naogół skonstatować należy, iż inicjatywa w tym kierunku cały czas płynęła ze strony ZSSR. W delegacji litewskiej do Moskwy zbyt mało reprezentowana była kooperacja, pomimo wyraźnego życzenia ze strony kooperacji sowieckiej. Wogóle zaś Litwini wciąż zdradzają w stosunku do Rosji pewną rezerwę, aczkolwiek blok chadecki pragnąłby z drugiej strony odzyskać przy pomocy Sowietów Wilno. Pociąg jednak w takim razie ten flirt z politykami warszawskimi /Kopenhaga, Lugano/ ? Wprawdzie "krikszczionowie" starają się swą politykę uzasadnić rzekomą potrzebą lawirowania na europejskiej arenie politycznej, lecz cały szereg faktów świadczy o tem, że litewskie sfery rządzące ciążą raczej ku "piekłu polskiemu" aniżeli ku "ku rajowi bolszewickiemu".-

Sowieci przy każdej sposobności starają się podkreślić, że polityka ich opiera się na zasadach sapokreślenia narodów. Cziczierin położył nacisk na dwa momenty: 1/ ZSSR nie uznaje żadnego rozwiązania kwestji wileńskiej, któremu by się sprzeciwiała Litwa, 2/ Litwa jest niezbędnym warunkiem równowagi politycznej i pokoju w Europie.

Aczkolwiek rezerwa nie przynosi ujmy, wszelako nadszedł czas nawiązania z Sowietami normalnych stosunków sąsiedzkich.-

"Lietuva" o wizycie Cziczierina w Kownie.- "Lietuva" w artykule poświęconym sprawie stosunków litewsko-rosyjskich, stwierdza, że utrzymanie ich dla Litwy jest pierwszorzędnej wagi sprawą ze względu przede wszystkim na sprawę Wileńską. "Lietuva" przypomina, że:

...W interviewie z przedstawicielami prasy litewskiej zaznaczył Cziczierin wyraźnie, iż wizyta jego pociągnie za sobą konkretne rezultaty polityczne.

Dobre stosunki polityczno-ekonomiczne z Rosją posiadają dla Litwy bardzo wielką doniosłość.

Najważniejszą sprawą polityki litewskiej jest w obecnej chwili kwestja wileńska.-

Cziczeryn w wywiadzie z dziennikarzami litewskimi zaznaczył, że ZSSR nie uznaje ani uchwały Konferencji Ambasadorów z 14 marca 1923 r. ani też żadnego innego załatwienia sprawy wileńskiej, któreby Litwa była przeciwna.-

"Lietuva" pisze dalej: Oświadczenie Cziczeryna przypomni światu, że w poprzek drogi do wschodniego paktu gwarancyjnego leży kwestia Wileńska?

Choć odzyskanie Wilna zależeć będzie od aktywnej i konsekwentnej polityki litewskiej, wszelako niepodobna wątpić, że zaprowadzenie ładu w Europie Wschodniej wogóle, zaś rozwiązanie kwestji wileńskiej w szczególności nie może się bez udziału Rosji dokonać.-

O koncepcji związku nadbałtyckiego wyraził się Cziczeryn że jedynie związek nadbałtycki pod hegemonją polską i skierowany przeciwko "wschodniemu barbarzyństwu" może być dla ZSSR niesympatycznym. Natomiast Sowiety ~~Sowiety~~ ~~nie~~ nie mają przeciwko związkowi państw nadbałtyckich jako takiemu t. zw. mającemu na celu obronę własnych interesów.-

Zyczyć przeto tylko należy, aby oświadczenia Cziczeryna zostały potwierdzone przez rzeczywistość.-

"Trinitas" omawiając też samą sprawę w N.1. pisze co następuje:

Rosja niezależnie od swej formy rządu, zawsze będzie dla Litwy posiadała doniosłe znaczenie, podobnież zresztą jak Litwa dla Rosji i to może w większym jeszcze stopniu. Przykładów na to dostarczają ostatnie lata. Tak więc w 1920 r. wojna polsko-rosyjska przewzięłaby niewiadomo jaki obrót, gdyby np: Litwa stanęła po stronie polskiej, lub też gdyby w latach następnych uległa namowom ze strony aliantów i weszła w skład skierowanego przeciwko Rosji bloku. Spodziewać się należy, że i nadal mała Litwa dość dużą rolę będzie odegrywała w losie ogromnej Rosji.-

Dotychczas Litwa nie utrzymywała z Rosją niemal żadnych stosunków. Sytuacja pod tym względem była dosyć mglista. Lecz oto przyszedł do Kowna Cziczeryn. W wywiadzie z przedstawicielami rządu i prasy litewskiej, zaznaczył on, że ZSSR uważa Litwę za niezbędny warunek równowagi politycznej w Europie i zaprzeczył pogłoskom, jakoby Sowiety miały zgłosić swe desintereselement w kwestji wileńskiej.-

Oświadczenie p. Cziczeryna można uważać za zwykłe prawie nie pochlebnych słówek, z drugiej jednak strony tkwi w nich sporo prawdy. Pomiedzy innemi zapewnił np: Cziczeryn, że Rosja źle się będzie zapatrywała na próby połączenia Litwy z Polską, droga jakiegos nienaturalnego związku.-

Trzeba przyznać, że zdrowo myśląca Rosja nie może inaczej zapatrywać się na stanowisko Litwy. Naogół przeto wizyta Cziczeryna w Kownie pozwala spodziewać się, że Rosja zacznie poważnie zastanawiać się nad logicznem ukształtowaniem swych stosunków z Litwą.-

W sprawie propagandy litewskiej zagranicą.

"Lietuva" w N.1. z dn. 2/I.b.r. przypomina, że Litwa zaniedbuje sprawę propagandy i że na to nie przeznaczają żadnych funduszy. Z artykułów tych dowiadujemy się, że:

"Szczególnie mało działo się pod tym względem w Rosji, Niemczech, Estonji, Skandynawji, Szwajcarii i Czechosłowacji. Natomiast w Finlandji, Lotwie i Anglii sprawa propagandy litewskiej nie przedstawia się tak smutno. Na łamach prasy fińskiej i lotewskiej daje się bardzo często nawet spotkać obszernie artykuły na temat ekonomicznych, politycznych i kulturalnych zagadnień litewskich. Podobnież takie pisma angielskie jak: "Economist" "British Export Gazette" "Contemporary Review" i t. d. zamieszczają nieraz artykuły dotyczące ekonomicznego życia

Litwy. Niepodobna również zapominać milczeniem głosów przychyłnej prasy włoskiej na Litwie. Naogół wszakże propaganda litewska, a zwłaszcza dział informacyjny o Litwie kuleje.-

Stosunki z zagranicą.- II, SPRAWY GOSPODARCZE.

Stosunki gospodarcze litewsko-niemieckie. - "Lietuva" w N. 288 z 22/XII, 1925 r. zamieszcza artykuł, w którym charakteryzuje gospodarcze stosunki litewsko-niemieckie. Artykuł ten podajemy w streszczeniu:

Przeszło połowa całego eksportu litewskiego kieruje się do Niemiec. Tegoroczna statystyka przedstawia się pod tym względem jak następuje:

1925 rok.	w tys. lit.	% całego eksportu
Styczeń	13,296	56,03 %
Luty	11,097	52,73 %
Marzec	9,087	47,15 %
Kwiecień	7,504	49,44 %
Maj	8,746	53,01 %
Czerwiec	9,193	55,62 %
Lipiec	10,915	57,44 %
Sierpień	13,074	53,67 %
Wrzesień	13,864	61,54 %

W ciągu 9 miesięcy 1925 r. Litwa eksportowała ogółem zagranicę towarów na sumę 174,268,500 lit. Z sumy tej na Niemcy przypada 95,669,400 lit. mczwi 54,90 % całego eksportu. Cyfry te najwyraźniej wskazują na doniosłość niemieckiego rynku zbytu dla Litwy. Niemcy ze swej strony również dużo towarów do Litwy eksportują. Oto tabelka importu Niemców do Litwy:

1925 rok.	w tys. lit.	% całego importu.
Styczeń	8,970	53,51 %
Luty	10,228	56,71 %
Marzec	14,388	54,70 %
Kwiecień	14,204	59,85 %
Maj	13,157	60,23 %
Czerwiec	11,889	62,97 %
Lipiec	11,580	50,73 %
Sierpień	13,074	53,67 %
Wrzesień	14,931	65,22 %

W ciągu 9 miesięcy 1925 r. Litwa importowała ogółem towarów na sumę 195,640,600 lit. Z sumy tej na Niemcy przypada 112,423,600 lit. co stanowi 57,46% całego importu. Z powyższego wynika, że Niemcy w większym jeszcze stopniu korzystają z rynku litewskiego, aniżeli Litwa z niemieckiego. Niedawno zaszedł jednakże fakt, który niewątpliwie bardzo źle się odbija na eksporcie litewskim do Niemiec. Oto w sierpniu 1925 r. Niemcy wprowadziły nową taryfę celną, która przewiduje wysokie cła na produkty rolne. Poniżej podajemy kilka przykładów cyfrowych:

mr. niemieckich za podwójny cent

Żyto	3
Pszenica	3,50
Jęczmień	3
Owies	3
Konie	do 500 od sztuki
Zywe bydło	13
Nierogaczna	14,50
Gęsi	0,70 od sztuki
Świeże mięso	21
Przetwory mięsne	14-120,

Nowa niemiecka taryfa celna weszła w życie od października. Nie mogła ona rzecz oczywista nie odbić się na eksporcie litewskim do Niemiec. Wprawdzie brak jest jeszcze ostatecznych

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

Mr. Williams is a religious

[illegible][illegible]

danvch statystycznych, jednakże znajdujące się w posiadaniu poszczególnych komór celnych cyfry świadczą o tem, że od października 1925 roku eksport litewski do Niemiec zaczął ogromnie się zmniejszać. Eksport litewski stanął więc w obliczu wielkiego niebezpieczeństwa, zwłaszcza, ~~żni~~ jeżeli się weźmie pod uwagę, że Niemcy stanowią dla Litwy główny rynek zbytu. Dla zapobieżenia dalszym konsekwencjom podwyższenia niemieckiej taryfy celnej, należałoby Litwie rozpocząć z Niemcami układy w tej palącej sprawie. Układ powinien się oprzeć na zasadzie kompensaty, gdyż Niemcom również zależy na każdym, choćby nie-wielkim, rynku zbytu.

G o s p o d a r c z e s t o s u n k i L i t w y z F r a n -
c j ą. - "Lietuva" w N. 281 z 14/XII. 25 r. zamieszcza artykuł, w którym omawia poruszana również w prasie francuskiej kwestję stosunków handlowych pomiędzy Litwą a Francją. Artykuł "Lietuwy" podajemy w streszczeniu:

Prasa francuska coraz częściej porusza kwestję niedostatecznie rozwiniętych stosunków handlowych pomiędzy Francją a Litwą. Podczas gdy rynek litewski zalany jest przez fabrykaty niemieckie i litewskie wyroby francuskie zajmują zaledwie 0,89% importowanych do Litwy towarów. Liöńskie pismo kupieckie "Courrier du commerce" z 18/XI. ub. r. z ubolewaniem stwierdza, że stosunki ekonomiczne litewsko-francuskie nie są uregulowane i brak jest dotychczas wzajemnego traktatu handlowego. Obszerny artykuł w sprawie handlu francusko-litewskiego zamieściła "L'illustration économique et financière" z 21/XI. 25 r. Autor artykułu, znany zresztą Litwinom ze swego pobytu w Kownie w 1923 r. p. d'Etchegoyen cyfrowo ilustruje opłakany stan stosunków handlowych pomiędzy Litwą a Francją. Tak np: w 1923 r. Litwa ogółem importowała z zagranicy towarów na sumę 270.000.000 fr., z czego na Francję przypadło zaledwie 200.000 fr., czyli 0,65% całego importu litewskiego. Francja stoi pod tym względem na 8-em czy 9-em miejscu. P. d'Etchegoyen, podczas pobytu swego w Kownie, położył pewne zasługi dla zbliżenia ekonomicznego pomiędzy Litwą a Francją. Stworzył on mianowicie towarzystwo francusko-litewskie, którego prezesem został burmistrz kowieński p. Wilejszys. Dzięki wysiłkom owego towarzystwa import z Francji do Litwy wzrósł z 0,69% na 1,07%, formalnie atoli Francja w dalszym ciągu zajmuje w imporcie litewskim zaledwie 8-me czy 9-te miejsce. P. d'Etchegoyen konstatuje dalej ze smutkiem, że np: w czerwcu 1925 r. do portu Kłajpedzkiego nie zawiątał ani jeden okręt francuski. W ciągu pierwszego trymestru 1925 r. import francuski do Litwy przedstawia się na tle ogólnego importu litewskiego jak następuje:

	Import franc. do Litwy. /w lit./	Ogólny imp. lit. /w lit./
Likiery		
Wina		
Buty	49.000	3.300.000
Perfumy	158.000	225.000
Auta	120.000	1.038.000
Tkaniny bawełniane	73.000	15.683.000
" jedwabne	84.000	825.000
" wełniane	38.000	5.618.000
Koronki	34.700	3.198.000
Bielizna	53.400	1.868.000
Zabawki	30.000	750.000

Z cyfr powyższych najbardziej uderzającą jest znikoma ilość importowanych z Francji tkanin /tłko na 195.000 lit./ podczas gdy ogólny import tkanin do Litwy wyraził się 22.126.000 lit. -

W dniu 14 XII 1931 r. w N. 261 z 14 XII 31 r. (zawieszona w dniu 14 XII 31 r.)

1. W tym celu należy przede wszystkim wykonać następujące prace:

a) zbadać stan i rodzaj uszkodzeń, jakie nastąpiły w wyniku powodzi;

b) wykonać pomiary i obliczenia, które pozwolą określić wielkość szkody;

c) wykonać prace naprawcze, które pozwolą przywrócić dotychczasowy stan obiektu;

d) wykonać prace zabezpieczające, które pozwolą uniknąć powtórzenia szkody.

2. W tym celu należy przede wszystkim wykonać następujące prace:

a) zbadać stan i rodzaj uszkodzeń, jakie nastąpiły w wyniku powodzi;

b) wykonać pomiary i obliczenia, które pozwolą określić wielkość szkody;

c) wykonać prace naprawcze, które pozwolą przywrócić dotychczasowy stan obiektu;

d) wykonać prace zabezpieczające, które pozwolą uniknąć powtórzenia szkody.

... ..

[illegible]

100

1000

P.d'Etchegoyen kończy swój artykuł wzmówką pod adresem Francji, która pozwala na to, aby rynek litewski zawalony był przez inne, obce /przeważnie niemieckie/ towary.-

Wielkie ilustrowane czasopismo francuskie "Revue des pays du nord" w jednym ze swych listopadowych numerów zamieściło ze swej strony artykuł p.t.: "Rynek Litewski". W artykule tym podnosi się szybką ekonomiczną odbudowę Litwy, lecz jedno, cześnie konstatuje się nieznaczny udział Francji w handlowym życiu litewskim.-

"Le Temps" również w jednym ze swych ostatnich numerów dał przegląd gospodarczy Litwy, podkreślając, że francuskie sfery handlowe coraz bardziej interesują się Litwą, aczkolwiek brak informacji o Litwie wciąż jeszcze jest dotkliwy.-

Co mówi przedstawiciel sowiecki w Kownie o stosunkach handlowych Litwy z ZSSR? "Lietuvos žinios" w N.9 z 13/I.r.b. zamieszczają wywiad prasowy dziennikarzy litewskich z "torgpredem" /przedstawicielem handlowym/ sowieckim w Kownie. Wywiad dotyczył stosunków handlowych Litwy z ZSSR. Podajemy go w streszczeniu:

Po podkreśleniu doniosłości układów ekonomicznych Litwy z ZSSR w r. ub., zaznaczył przedstawiciel sowiecki, iż wśród kupców i przemysłowców litewskich żywo poruszana jest kwestja konkretnych obustalunków rosyjskich, których Litwa jakoś doczekać się nie może.- Podobne stawianie sprawy jest zdaniem przedstawiciela sowieckiego, rezultatem niewłaściwej oceny zeszłorocznych obrad litewsko-sowieckich w Moskwie. Stosunki handlowe pomiędzy dwoma krajami, opierać się muszą na obustronności. Tymczasem dotychczas rezultat układów litewsko-sowieckich znajduje realizację jedynie ze strony ZSSR. Nie licząc bowiem realizacji dawniejszych obustalunków, Sowiety pracują obecnie nad przedłożeniem Litwie całego szeregu konkretnych obustalunków na nasiona, konie, zapasowe części maszyn, wyroby żelazne, maszyny rolnicze, próbki kartonu i t.d. W najbliższym czasie przewiduje się nawiązanie stosunków pomiędzy ZSSR a przemysłem kłajpedzkim /celuloza/. W przygotowaniu są również próby wykorzystania portu kłajpedzkiego na cele eksportu sowieckiego.-

Naogół wszelako stosunki handlowe litewsko-sowieckie przyniosły niewiele konkretnych wyników wobec braku inicjatywy ze strony litewskiej. Należy wszelako spodziewać się zmiany na lepsze, kiedy inicjatywa litewska zbilansuje się z okazaną dotychczas inicjatywą sowiecką.-

Vygandas o zagranicznym handlu Litwy.- "Lietuva" w N.290 z 28/XII.r.k.1925 zamieszcza artykuł Vygan-dasa-Burvykisa na temat zagranicznego handlu Litwy. Artykuł ten podajemy w streszczeniu:

Dla Litwy handel zagraniczny jest nie al jedynym sposobem przyciągnięcia kapitałów zagranicznych i zwiększenia bogactwa krajowego.-

Eksport litewski w ciągu 9 miesięcy przedstawiał się jak następuje:

1924 r.	w tys.lit.	% całego eksp.
1. Niemcy	74.562,9	39,62
2. Anglja	52.816,3	28,08
3. Łotwa	20.049,5	10,65
4. Czechosłowacja	8.338,3	4,43
5. Stany Zjednoczone	6.675,8	3,55

6. Holandja	5,186,5	2,76
7. Danja	4,256,0	2,26
8. Francja	2,933,7	1,56
9. Belgja	2,401,7	1,28
10. Szwecja	358,3	0,19
11. Inne kraje	10,583,3	5,62

O g ó ł e m

188,192,3

100,00

1925 r.

1. Niemcy	95,669,4	54,90
2. Anglja	35,350,1	20,29
3. Łotwa	15,482,6	8,89
4. Holandja	4,904,8	2,81
5. Danja	3,913,4	2,25
6. Rosja	2,943,5	1,69
7. Włochy	2,437,8	1,40
8. Stany Zjedn. Am.	2,257,1	1,29
9. Francja	2,064,7	1,18
10. Belgja	1,470,9	0,84
11. Szwecja	1,284,5	0,74
12. Czechosłowacja	1,095,6	0,63
13. Estonia	192,0	0,11
14. Szwajcaria	160,5	0,09
15. Finlandja	125,9	0,07

O g ó ł e m :

174,268,5,

100,00,

Z powyższego wynika, że w ciągu 9-ciu miesięcy 1925 r. eksportowała Litwa mniej, aniżeli w ciągu tego samego okresu w 1924 r. Różnica wynosi 7,35%, a więc nie daje jeszcze powodów do mówienia o krwizysie litewskiego eksportu zagranicznego.

W rynkach zbytu nastąpiła dla Litwy dość duża zmiana. Niemcy którzy w 1924 r. pochłaniali około 40% eksportu litewskiego, w 1925 r. pochłonęli go aż 55%. Inne rynki zbytu natomiast wykazują w 1925 r. cyfry mniejsze aniżeli w 1924 r. Tak np: Anglja w 1924 r. importowała produktów litewskich na sumę 52 milj. lit. zaś w 1925 r. - zaledwie na sumę 35 milj. lit. Import produktów litewskich do Łotwy spadł z 20 milj. lit. /1924 r./ na 15 milj. lit. /1925 r./ Czechosłowacja, która w 1924 r. figurowała w eksporcie litewskim na 4-tym miejscu, w 1925 r. importowała produktów litewskich 8 razy mniej, zajmując 12 miejsce. Eksport litewski do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej spadł z 6 milj. lit. na 2 milj. lit. Holandja i Danja utrzymały się na dawnych stanowiskach. Eksport do Francji, Belgji, Szwecji i innych państw, sam przez się nieznaczny, zmniejszał się w 1925 r. jeszcze więcej. Naogół skonstatować należy, iż eksport litewski, który w okresie spadku marki niemieckiej próbował szukać dla siebie nowych rynków zbytu, znów się stanowczo skierował ku Niemcom, tracąc zdobyte w innych krajach pozycje.

Litwa eksportuje do Niemiec przeważnie surowe produkty rolnicze. Ogółem eksportowała Litwa w ciągu 9-ciu miesięcy 1925 r. żywego bydła na sumę 29,5 milj. lit. Z tego na Niemcy przypada 16,5 milj. lit. Z eksportowanych produktów zbożowych, mięsnych i mlecznych na ogólną sumę 31,4 milj. lit. na Niemcy przypada 21,8 milj. lit. Z obu tych grup /60,9 milj. lit./ na Niemcy przypada 40,3 milj. czyli 2/3 całości. Niektóre produkty, jak np: świeże mięso, ser, masło kierują się niemal wyłącznie do Niemiec. Co znów do eksportu jaj to większa część jego kieruje się do Anglii.

Z trzeciej grupy eksportowej /drzewo, len, siemie, kożuchy, skóry, szersz i t.d./ wyrażającej się cyfrą 102,2 milj. lit. na Niemcy przypada 50,9 milj. lit.

Z grupy gotowych wyrobów /10,8 milj. lit./ na Niemcy przypada 4,2 milj. lit.

W 1924 r. z grupy żywego bydła /25,8 milj. lit. / na Niemcy przypadło 12,1 milj. lit., z grupy produktów żywnościowych /37,8 milj. lit. / - 19,3 milj. lit.; z grupy surowych i na pół obrobionych produktów /116 milj. lit. / - 40,3 milj. lit..

Z danych powyższych dadzą się wyciągnąć następujące wnioski
 1/W eksporcie litewskim przeważa rynek niemiecki, co tłumaczy się jego bliskością i niezbyt wysokimi wymaganiami co do jakości produktów.
 2/Eksport litewski jest wielce inercyjny, gdyż nie umie sobie znaleźć nowych rynków zbytu, a nawet nie umiał utrzymać tych rynków, jakie sobie był zdobył w okresie spadku marki niemieckiej.
 3/Wprowadzone ostatniej jesieni cła w Niemczech grożą eksportowi litewskiemu poważnym kryzysem. Litwa nie postarała się w swoim czasie unormować swego eksportu i obecnie stanęła w obliczu faktów dokonanych, które zapewne nie dadzą się zmienić. To też wypadek Litwie pokonać niemało trudności. Niedbałość z lat ubiegłych zaczyna się dziś mścić.--

Projekty rządu litewskiego spławu drzewa po Niemnie.-- Według informacji prasy litewskiej Gabinet Ministrów rozważał obecnie projekt ustawy o regulowaniu tranzytu leśnego na Niemnie. Szczegóły projektu są następujące:

W Ucieście ma być utworzony port kontrolny, gdzie będą się zatrzymywali kupcy, kierownicy ich interesów, lub osoby upoważnione, ekspedytorzy, obsługa transportów, flisacy i wogóle wszystkie osoby, mogące udowodnić, że mają stosunek do transportu lasu. W porcie kontrolnym obsługę transportu i flisaków zastępują obywatele Litwy, Cudzoziemcy, należący do obsługi mogą też jechać z transportem, lecz nie więcej jednej osoby na jeden transport. Cudzoziemcy ci powinni uzyskać poświadczenie, które jest ważne tylko na jeden sezon spławu.--

Las tranzytowy nie podlega ocenie, ani żadnym innym specjalnym opłatom, pobierany będzie tylko podatek za korzystanie z dróg wodnych, który to podatek nie będzie większy niż od lasu litewskiego. W podróży tranzytowy las pod każdym względem jest uważany jako las litewski. Obsługa cudzoziemska podlega wszystkim ustawom litewskim oraz przepisom dotyczącym spławu i korzystania z praw na równi z obsługą litewską. Również w Kłajpedzie na miejscu ładunku tranzytowy las jest traktowany jak las litewski.--

Transport leśny jest dozwolony tratwami, łodziami i statkami, nie mającymi własnego popędu. Wszystkie dokumenty, dotyczące tranzytu, mogą być sporządzone w jakimkolwiek bądź z języków europejskich, lecz równolegle obowiązkowo w litewskim.--

Przybywająca do Kłajpedy obsługa cudzoziemska otrzymuje w Wydziale pasportowym Gubernatora Kłajpedzkiego bezpłatną wizę, lub pozwolenie na wyjazd przez wybrany przez cudzoziemca punkt graniczny. Kupcy i handlowcy leśni, obywatele państw z którymi Litwa nie ma stosunków dyplomatycznych, otrzymują u konsułów lub przedstawicieli litewskich zagranicą wizę na wyjazd do Litwy, o ile mają oni potrzebę na przyjazd tutaj w sprawach tranzytu.

Pocztowo-telegraficzna korespondencja w sprawach tranzytu jest dozwolona również z temi krajami, z którymi Litwa nie utrzymuje stosunków dyplomatycznych.--

Sprawa pożyczki dwu i pół mil. dol. dla miasta Kowna.-- "Dzień Kowieński" N. 19 donosi:

Miasto Kowno na cele wprowadzenia kanalizacji wodociągów, naprawy bruków, budowy szpitali i szkół, nowych mostów przez Wilję i Niemien, przeprowadzenie rzeźni i t. d. zamierza zaciągnąć pożyczkę w wysokości ok. 2½ mil. dol. W sprawie tej ubiegłego lata toczyły się rokowania z wielkiem amerykańskiem towarzystwem budowlanem "The Foundation Company". Obecnie prasa podaje, że zapowiedzieli na dzień 24 stycznia swe przybycie do Kowna dyrektor T. w. p. Quilper i inż. Kinsey.-- Według zdania dzienników rokowania o uzyskanie pożyczki powinny się zakończyć już w krótkim czasie.--

III. ZAGADNIENIA POLITYKI WEWNĘTRZNEJ I SPRAWY SPOŁECZNE.

Z z a k u l i s r z a d z a c e j p a r t j i l i t e w -
s k i e j .- "Lietuvos Žinios" w N. 5 z 8/I, r. b. zamieszczają artykuł
który rzuca bardzo wiele światła poza kulisy litewskich sfer rza-
dzacych, a który w streszczeniu poniżej podajemy. Za artykuł ten reda-
ktorka Bortkiewiczowa skazana została administracyjnie na 2 miesią-
ce aresztu.-

Po upadku ostatniego gabinetu koalicyjnego "krikszczio-
niowie" zarzyskowali ująć ster rządów wyłącznie w swoje rę-
ce. Dla ułatwienia sobie pracy blok chadecki stworzył t. zw.
"komitet sześciu" /szeszkomas/, w skład którego weszło po
dwóch przedstawicieli od każdej frakcji bloku. Skład "szesz-
komu" nieco się zmienił, nogół jednak główną rolę odegrali w
"szeszkomie" następujący członkowie: ks. Szmulksztis /kriksz-
czion, dem./, ks. Mieliszka /krakszcz, dem./, Draugelis /ukin, saj./,
por. Skyrius /ukin, saj./, stud. Joczys /darbo fed./ i Beržin-
skas /Darbo fed./.-

"Szeszkomas" miał odtąd przy pomocy gabinetu ministrów
kierować wewnętrzną i zagraniczną polityką kraju. Posiedzenia
ogółu frakcyj rządzących /k. d. u. s., i d. f./ nie odbywa-
ły się odtąd wcale, bądź też odbywały się jedynie pro forma.
debatowano zaś nad kwestjami pomniejszej wagi. Poza tem frak-
cja ukininku sajunga a za jej przykładem i frakcja darbo fed.
przeprowadziła podział swych członków na: 1/inteligentów i
2/nie-inteligentów, przyczem ta ostatnia grupa była odtąd
informowana jedynie w najpodrzedniejszych kwestjach. W łonie
frakcji krikszczion, dem. dyferencji powyższej przeprowadzić
się nie dało, wobec równego mniej więcej poziomu intelektual-
nego ogółu członków.-

Rzady "komitetu sześciu" trwały około 1½ roku / od po-
czatku 1924 do połowy 1925 r. / Frakcje, z których łona "szesz-
komas" wyszedł, zostały przezeń odsunięte od spraw państwo-
wych. Nie posiadając prawdziwych informacji o stanie państwa
frakcje bloku rządzącego zaczęły coraz gwałtowniej domagać
się od "szeszkomasa" i gabinetu ministrów składania przynaj-
mniej sprawozdań z prowadzonej polityki.

Na wiosnę 1925 r. niezadowolone odepchniętych od udzia-
łu w polityce posłów, zaczęło przybierać dość ostre formy
szemrania. Komitet "sześciu" i gabinet ministrów musieli usta-
pić. Poszczególni ministrowie złożyli na walnych zebraniach
trzech rządzących frakcyj kilka sprawozdań, które wszelako
większości sejmowej niezadowolnili. W każdej z trzech rząda-
cych frakcyj włączyła się osobna grupa posłów, domagających
się rozwiązania "komitetu sześciu" i przywrócenia samodziel-
ności posłom, jak również przywrócenia zwyczaju zwoływania
walnych obrad wszystkich trzech frakcyj rządzących. W rezul-
tacie frakcja krakszczion, dem. pierwsza odwołała mandaty swych
posłów zasiadających w Komitecie sześciu. Za nią poszła frak-
cja ukininku sajunga i darbo federacja. "Komitet sześciu"
przestał istnieć.

Leaderzy frakcyj rządzących: Szmulksztis, Ambrozajtis i
Draugelis skorzystali wszelako z zamieszania i stworzyli
"Komitet trzech" /Trikomas/ nie mając do tego żadnych peł-
nomocnictw. Komitet Trzech na spółkę z Centralnym Komitetem
Krakszczion, Dem. zaczął kierować całokształtem polityki państ-
wowej, sprowadzając tem samem samodzielność sejmu do zera.-

Gabinet ministrów, jak również poszczególni ministrowie
przestali całkiem liczyć się z sejmem, zaś leaderzy trzech
frakcyj wój bloku rządzącego zaczęli zmuszać ogół posłów z
bloku krikszczion, dem. do głosowania zgodnie z ich wola, gro-
żąc w przeciwnym razie rozwiązaniem Sejmu i wprowadzeniem
dyktatury. Zaczęła się samowolna działalność poszczególnych
ministerstw, szafowanie groszem publicznym i t. d.-

1. The first part of the document is a letter from the Secretary of the State Department to the Secretary of the Navy Department, dated January 1, 1900. The letter is addressed to the Secretary of the Navy Department, Washington, D.C., and is signed by the Secretary of the State Department, John Hay.

2. The second part of the document is a letter from the Secretary of the Navy Department to the Secretary of the State Department, dated January 1, 1900. The letter is addressed to the Secretary of the State Department, Washington, D.C., and is signed by the Secretary of the Navy Department, John D. Long.

3. The third part of the document is a letter from the Secretary of the State Department to the Secretary of the Navy Department, dated January 1, 1900. The letter is addressed to the Secretary of the Navy Department, Washington, D.C., and is signed by the Secretary of the State Department, John Hay.

4. The fourth part of the document is a letter from the Secretary of the Navy Department to the Secretary of the State Department, dated January 1, 1900. The letter is addressed to the Secretary of the State Department, Washington, D.C., and is signed by the Secretary of the Navy Department, John D. Long.

5. The fifth part of the document is a letter from the Secretary of the State Department to the Secretary of the Navy Department, dated January 1, 1900. The letter is addressed to the Secretary of the Navy Department, Washington, D.C., and is signed by the Secretary of the State Department, John Hay.

6. The sixth part of the document is a letter from the Secretary of the Navy Department to the Secretary of the State Department, dated January 1, 1900. The letter is addressed to the Secretary of the State Department, Washington, D.C., and is signed by the Secretary of the Navy Department, John D. Long.

7. The seventh part of the document is a letter from the Secretary of the State Department to the Secretary of the Navy Department, dated January 1, 1900. The letter is addressed to the Secretary of the Navy Department, Washington, D.C., and is signed by the Secretary of the State Department, John Hay.

8. The eighth part of the document is a letter from the Secretary of the Navy Department to the Secretary of the State Department, dated January 1, 1900. The letter is addressed to the Secretary of the State Department, Washington, D.C., and is signed by the Secretary of the Navy Department, John D. Long.

9. The ninth part of the document is a letter from the Secretary of the State Department to the Secretary of the Navy Department, dated January 1, 1900. The letter is addressed to the Secretary of the Navy Department, Washington, D.C., and is signed by the Secretary of the State Department, John Hay.

10. The tenth part of the document is a letter from the Secretary of the Navy Department to the Secretary of the State Department, dated January 1, 1900. The letter is addressed to the Secretary of the State Department, Washington, D.C., and is signed by the Secretary of the Navy Department, John D. Long.

Kupno domów dla przedstawicielstw litewskich zagranicą /Czarneckis/, budowa gmachu Ministerstwa Sprawiedliwości /Tumenas/ i Rolnictwa /Krupawicius/, ekscesy Petrulisa, gospodarka Szliżysa, która doprowadziła kolejnictwo litewskie do kompletnej ruiny, zaś zarząd szos do kompromitacji - wszystko to są przykłady rzucające światło na rząd Komitetu Trzech. Państwo ponosi przytem miljonowe straty.-

Obecny Gabinet Ministrów składa się z 9 osób: Krupawicius, Endziulajtis, Karvelis, Starkus, Jokantas, Reinys, Karoblis, Szliżys. Wszyscy, powyżej wymienieni ludzie, za wyjątkiem dwóch ostatnich, są członkami Centralnego Komitetu Krikszcz, Dem. Na 15 więc członków tego ostatniego 7-miu weszło do Gabinetu Ministrów. Komitet Centralny Krikszcz, Dem. istotnie więc podzielił teki ministerjalne pomiędzy swych członków, a następnie pro forma jedynie zakomunikował ogółowi posłów z bloku rządzącego o sformowaniu nowego gabinetu, jako o fakcie dokonanym, polecając przytem leaderom poszczególnych frakcyj głosowanie za gabinetem. Przedstawiciele wszystkich trzech frakcyj bloku rządzącego byli ogromnie z takiego postawienia kwestji niezadowoleni wszelako obawa przed dyktaturą przemogła i nowy gabinet pozyskał votum zaufania.-

Rząd przyszedł więc w ręce komitetu Trzech i Centralnego Komitetu Krikszcz, Dem. Dezorganizacja w sferach sejmowych była zaś tak daleko posunięta, iż nie potrafiły one na taki stan rzeczy reagować. W tym okresie /jesień 1925 r./ upadła również współpraca pomiędzy Sejmem a Gabinetem Ministrów. Dochodziło do tego, że frakcje bloku rządzącego nie zawsze głosowały za wnioskami swych leaderów, to też uchwały sejmowe wychodziły na świat w nieoczekiwanej nieraz formie. Podczas rozpatrywania budżetu na 1926 r. poruszano nawet na zebraniach poszczególnych frakcyj bloku kwestji budżetowej. Dopiero przed trzecim czytaniem projektu, posłowie z bloku rządzącego odmówili głosowania za budżetem i zażądali rozpatrywania go na posiedzeniach poszczególnych frakcyj. Zadaniu większości sejmowej stało się zadość, gdyż: 1/ nie starczyło na to czasu i 2/ sam minister finansów nie wiedział w jakiej formie budżet w drugim czytaniu został przyjęty. To też wniesione przez Gabinet Ministrów poprawki zastosowane zostały do projektu przyjętego w pierwszym czytaniu, wobec czego komisja budżetowa nie mogła uzgodnić swych uwag z poprawkami Gabinetu Ministrów. W rezultacie polecono ministrowi finansów i komisji budżetowej uzgodnić projekt budżetowy. Dokonano tego w sposób ogromnie powierzchowny. W rezultacie Sejm się nie dowiedział, jaka polityka kierował się rząd przy układaniu projektu budżetowego.-

Oto przyczyny, które doprowadziły ekonomiczne życie Litwy do kryzysu. Cała odpowiedzialność spada za to na Komitet Sześciu, Komitet Trzech i Komitet Centralny Krikszczion, Dem. Ogół sejmowy nie tyle zawinił.-

Kryzys ekonomiczny się wzmagają. O ile nie zostaną przeprowadzone radykalne zmiany, to kraj może stanąć w obliczu ostatecznej katastrofy.-

Szukając wyjścia z tak trudnej sytuacji, p. Karvelis ima się środków, które częstokroć jeszcze bardziej wikłają sytuację. Do środków takich należą np: dyktatorskie przeprowadzenie w Sejmie ustaw, które stanowczo sprzeciwiają się woli posłów.- Na tem tle zachodzą niespodziewane konflikty. Tak np: przy rozpatrywaniu przez Sejm projektu zmiany taryfy celnej p. Karvelis uparł się przeprowadzić podwyżkę ceł importowych na cukier i śledzie. Sprzeciwiała się temu frakcja darbo fed. Jednakże dla Karvelisa była to sprawa pierwszorzędnej wagi, gdyż Bank Litwy, Bank Gospodarczy, br. Wajłokajtisy i inni przyjaciele p. Karvelisa zakupili za słoną cenę wielkie partje cukru w czasie, gdy cena jednego puda wynosiła 33 litry. Obecnie zaś cena cukru spadła do 12 litów za pud. Wrazie podwyższenia ceł importowych na cukier, cena tego ostatniego automatycznieby się w kraju podniosła i w ten sposób straty br. Wajłokajtisów et consortas by się wyrównały.-

Frakcja Darbo Federacji jedynie wówczas zgodziła się jednak na wniosek p. Karvelisa, gdy ten ostatni przyrzekł jej re kompensatę w postaci przeprowadzenia ustawy o zmniejszeniu podatku od nieruchomości miejskich. Kompromis przeprowadzony został w ten sposób, że podczas głosowania nad ustawą o zmianie

taryfy na salę posiedzeń przybyło zaledwie kilku posłów z Darbo Fed., poczem wobec mniejszości ich głosów, ustawa przeszła. Natomiast ustawa o zmniejszeniu podatku od nieruchomości, przeprowadzona została w myśl żądań frakcji Darbo Fed.

Obecnie, jak słychać, ustawa o zmniejszeniu podatku od nieruchomości miejskich zostanie ponownie przesłana sejmowi. Frakcja Darbo Fed. nie zechce cofnąć się z raz zajętego stanowiska. P. Karvelisowi wypadnie wówczas podać się do dymisji.

Politykierstwo "Komitetu Sześciu" "Komitetu Trzech" i Centralnego Komitetu K. D. doprowadziło znaczenie Sejmu do zera, zaś kraj - do anarchji i bankructwa. Ciekawa jest rzecz, czy Sejm po ponownem zebraniu się, zechce i zdoła przywrócić swój autoritet.

Skrępowanie samorządów na Litwie w ujęciu "Lietuvos Žinios". - "Liet. Žinios" / NN. 279 i 284 z 11 i 17 grudnia 1925 r. / zamieszczają artykuły, świadczące o tem, jak dalece są skrepowane samorzady litewskie przez ingerencję władz centralnych. Uwagi "Liet. Žinios" podajemy w streszczeniu:

Dzisiejsze litewskie sfery rządzące skrepowwały do niemożliwości działalność samorządów. Dość przypomnieć przeprowadzoną przez "Krikszczioniów" reformę samorządów, na mocy której naczelnicy powiatów stali się jednocześnie prezesa rad powiatowych, zaś wybór sołtysów zależał zaczął od woli naczelnika powiatowego, wybierającego sołtysa z pośród trzech przedstawionych sobie kandydatów. Najbardziej wszakże ucierpiała niezależność samorządów na inowacji, orzekającej, że budżety powiatów i miast powiatowych, jak również etaty samorządowe mają być zatwierdzane przez Departament Samorządowy. Ustawa ta nie dałaby się może samorządom we znaki, gdyby Departament nie starał się wyzyskać treści jej na swą korzyść i gdyby, przy zastosowaniu powyższej ustawy, trzymał się innych paragrafów Statutu Samorządowego. Tymczasem tak nie jest. Oto niedawno np. Departament wydał okólnik do rad powiatowych, nakazujący ułożenie budżetów powiatowych najpóźniej do 30 grudnia 1925 r. i grożący w przeciwnym razie wstrzymaniem wypłacania należnych samorządom sum depozytowych. Departament Samorządowy popełnił podwójne bezprawie. Przedewszystkiem przez wydanie okólnika, do czego nie jest uprawniony, powtóre zaś przez groźbę wstrzymania wypłaty samorządom sum depozytowych. Poza tem Statut Samorządowy nie wymienia wcale terminu, w jakim Departament powinien rozpatrzyć i zatwierdzić budżety samorządowe. W tym więc wypadku samorzady zdane są na łaskę dyrektora Departamentu. Miasto Kowno musiało aż pół roku czekać na zatwierdzenie swego budżetu; niektóre zaś sporne pozycje budżetowe dotychczas nie są zatwierdzone. Dodać przytem należy, że Departament rozpatruje budżety samorządowe jak również wszelkie skargi i apelacje trybem administracyjnym co nie zgadza się ze statutem Samorządowym i z góry wyklucza możliwość odwołania się do Sadu.

Naczelnicy powiatowi, mają również, jak zaznaczono, zbyt szerokie prawa, z dotkliwą szkodą dla przewidzianych w statucie praw Samorządowych. Tak np. naczelnicy powiatowi częstokroć uniemożliwiają wprowadzenie w życie uchwał samorządowych, a to przez złożenie w Departamencie skargi na rzekoma niezgodność danej uchwały samorządowej z interesami ludności. Stwierdzić więc naogół wypada, że centralne organy administracyjne /Departament Samorządowy/ rządzą bez żadnej kontroli i bez żadnego jakiegokolwiek oglądania się na interesy samorządów. Nic też dziwnego, że te ostatnie z utęsknieniem wyczekują nowych wyborów do Sejmu, które być może położy kres wszyskim wyliczonym powyżej bezprawiom.

W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować samorząd, który w tym czasie był w stanie krytycznej oceny. W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować samorząd, który w tym czasie był w stanie krytycznej oceny. W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować samorząd, który w tym czasie był w stanie krytycznej oceny.

W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować samorząd, który w tym czasie był w stanie krytycznej oceny. W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować samorząd, który w tym czasie był w stanie krytycznej oceny. W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować samorząd, który w tym czasie był w stanie krytycznej oceny.

W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować samorząd, który w tym czasie był w stanie krytycznej oceny. W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować samorząd, który w tym czasie był w stanie krytycznej oceny. W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować samorząd, który w tym czasie był w stanie krytycznej oceny.

VI. SPRAWY KŁAJPEDZKIE.

Dyrektorjat Kłajpedzki uzyskał wotum zaufania. Nowo mianowany Prezydent Dyrektorjum kraju Kłajpedzkiego podał do wiadomości p. Gubernatora, iż Dyrektorjum już zostało utworzone. -

W skład jego wchodzi oprócz p. Simonajtisa: Kajrys z Szvłokarczmy - radca prawny /bezpartyjny. Stumbur - rektor szkół /bezpartyjny/, Baldžus - dyrektor dla spraw rolniczych /partja rolnicza / Schasffeter - dla spraw handlu i przemysłu /specjalista/. 16 stycznia spraw Dyrektorjum zostały już przejęte, 19 stycznia w Sejmiku została odczytana deklaracja nowego Dyrektorjum. -

Wyraża ona nadzieję, iż Dyrektorjat zdoła rozproszyć atmosferę nieufności, w której znajdują się grupy Sejmiku, oraz że nowa władza pracować będzie dla dobra ~~państwa~~ kraju. -

Kończąc przewodniczący Simonajtis oświadczył, że właściwie słowa nie dowioda tu niczego, trzeba pracować. Cały program streszcza się w hasło wspólnej pracy dla dobra kłajpedzkiego okręgu.

Wszystkie frakcje Sejmiku zajęły pozycję wyczekującą, oświadczając, że będą oczekiwały rezultatów działalności Dyrektorjum - i wtenczas zajmą stanowisko. Na podstawie tych oświadczeń Dyrektorjum objęło urzędowanie. -

Petycja Sejmiku Kłajpedzkiego do Ligi Narodów. - "Lietuva" podaje treść petycji, jaką wystosowały partje większości Sejmiku Kłajpedzkiego do Ligi Narodów. Petycja brzmi w sposób następujący:

Do Ligi Narodów w Genewie

Tylża, 13 grudnia 1925 .

Sejmik Kraju Kłajpedzkiego, który został wybrany zgodnie ze statutem Kraju Kłajpedzkiego, uznanym przez Ligę Narodów, a którego wyborów ludność domagała się od sześciu lat, ostatecznie zebrał się; w pracy jego jednak rząd litewski systematycznie czynił trudności. Na mocy art. 17 statutu Kraju Kłajpedzkiego prezes i członkowie Dyrektorjum winni posiadać zaufanie Sejmiku. Co się tyczy składu Dyrektorjum, to prawo interwencji gubernatora ogranicza się tylko formalnym prawem zamianowania prezesa Dyrektorjum, który na podstawie statutu zanim pełni swe obowiązki, winien cieszyć się zaufaniem Sejmiku. Partje większości Sejmiku, które stanowiły wspólny front od samych wyborów i uzyskały 93% wszystkich głosów, zaproponowały rządowi kandydaturę kilku osób, dobrze posiadających oba języki: nie odegrały one osoby porażnej roli podczas wyborów, niektóre z nich nawet nie należą do żadnej partji, lecz wszystkie miały zaufanie Sejmiku. -

Tymczasem 1 grudnia Gubernator bez porozumienia z Sejmikiem zamianował pełniącym obowiązki prezesa p. Jozupajtisa, który był dotąd Dyrektorem Kraju, lecz który, jako członek dymisjonowanego Dyrektorjum Borcherta, niema już zaufania Sejmiku, nie zważając na powtórne wotum nieufności, on nie podał się do dymisji. Rząd litewski pragnął uniknąć konfliktu, pozostawiając wbrew woli Sejmiku "Dyrektorjum Pracy Borcherta", zatem wbrew statutowi pozwalając na utworzenie Dyrektorjum Pracy p. Jozupajtisowi.

Sejmik, którego wymagania rząd litewski uważa za zbyt wielkie, dlatego jest takim, że nie ma możliwości pracować. Ludność jest bardzo zaniepokojona takim postępowaniem władz litewskich będącym w sprzeczności z zasadami demokratycznymi i statutem kraju Kłajpedzkiego; ludność widzi w niem prowokację do nierozważnych kroków i obawia się, aby ciężkie położenie ekonomiczne i wielkie bezrobocie nie dały możliwości do rozpanoszenia się bolszewickich elementów.

Większość Sejmiku prosi Ligę Narodów o zapewnienie wprowadzenia w życie zasad, na których opiera się autonomia, oraz o wpłynięcie na rząd litewski, by zamianował prezesa, posiadającego zgodnie ze statutem zaufanie Sejmiku.

Partja większości Sejmiku, Partja rolnicza Kraju Kłajpedzkiego, Gubba, poseł od właścicieli ziemskich.

Partja ludowa Kraju Kłajpedzkiego, poseł Kraus, przewodniczący Sejmiku oraz Izby Handlowej.

Partja socjaldemokratyczna Kraju Kłajpedzkiego, poseł Seewald, sekretarz Syndykatu.

Prasa niemiecka o Dyrektorjum Kłajpedzkim p. Simonajtisa. - Królewiecka "Kgb. Allg. Zt" pisze, że:

wiadomość o wyrażonej przez frakcję "frontu jedności" zgodzie na osobę p. Simonajtisa, jako na prezydenta Dyrektorjum w Prusach była przyjęta z największym zdumieniem. Jest dziwny kompromis. Należy jednak wierzyć, iż p. Simonajtis bądź co bądź jest lepszym, aniżeli jakikolwiek inny Litwin. Poza to p. Simonajtisowi wypadnie oczyścić aparat urzędniczy od litewskiego elementu którego jest za dużo. Na szczęście część urzędników pozostaje Niemców, którzy zachowują swe pruskie tradycje. Niektórzy z tych urzędników chcą przenieść się do Niemiec. Dziennik przestrzega ich by tego nie robili, lecz pozostawali w kraju Kłajpedzkim, gdzie należy podtrzymać Niemczyznę. W końcu dziennik zaleca p. Simonajtisowi stać w obronie mającego wielką wartość elementu kultury niemieckiej w kraju.

"Germania" zauważa, że kompromis co do osoby prezydenta Dyrektorjum był jedynym wyjściem z ciężkiego stanu kryzysu.

"Frankfurter Ztg" uspakaja Niemców, pisząc, że:

choć prezydent Dyrektorjum jest Litwinem, jednak członkowie należą do "frontu jedności" i p. Simonajtis nie będzie mógł w łonie Dyrektorjum uprawiać "wielkolitewskiej" polityki.

Podjęcie układów finansowych pomiędzy Kownem a Kłajpedą. - "Mem. Dampfboot" N. 20 z 24/I. 26 r. podaje:

W tych dniach udał się p. Simonajtis w towarzystwie komisji sejmikowej do Kowna dla podjęcia układów na różne tematy szczególnie jednak dla podjęcia układów finansowych.

W tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, że w tym czasie, kiedy w naszym kraju trwa wojna, a my musimy być gotowi na wszystko, aby wygrać, musimy być szczególnie uważni na to, aby nie dopuścić do żadnego rodzaju zdrady i zdrady.

W tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, że w tym czasie, kiedy w naszym kraju trwa wojna, a my musimy być gotowi na wszystko, aby wygrać, musimy być szczególnie uważni na to, aby nie dopuścić do żadnego rodzaju zdrady i zdrady.

W tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, że w tym czasie, kiedy w naszym kraju trwa wojna, a my musimy być gotowi na wszystko, aby wygrać, musimy być szczególnie uważni na to, aby nie dopuścić do żadnego rodzaju zdrady i zdrady.

W tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, że w tym czasie, kiedy w naszym kraju trwa wojna, a my musimy być gotowi na wszystko, aby wygrać, musimy być szczególnie uważni na to, aby nie dopuścić do żadnego rodzaju zdrady i zdrady.

W tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, że w tym czasie, kiedy w naszym kraju trwa wojna, a my musimy być gotowi na wszystko, aby wygrać, musimy być szczególnie uważni na to, aby nie dopuścić do żadnego rodzaju zdrady i zdrady.

W tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, że w tym czasie, kiedy w naszym kraju trwa wojna, a my musimy być gotowi na wszystko, aby wygrać, musimy być szczególnie uważni na to, aby nie dopuścić do żadnego rodzaju zdrady i zdrady.

W tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, że w tym czasie, kiedy w naszym kraju trwa wojna, a my musimy być gotowi na wszystko, aby wygrać, musimy być szczególnie uważni na to, aby nie dopuścić do żadnego rodzaju zdrady i zdrady.

W tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, że w tym czasie, kiedy w naszym kraju trwa wojna, a my musimy być gotowi na wszystko, aby wygrać, musimy być szczególnie uważni na to, aby nie dopuścić do żadnego rodzaju zdrady i zdrady.

W tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, że w tym czasie, kiedy w naszym kraju trwa wojna, a my musimy być gotowi na wszystko, aby wygrać, musimy być szczególnie uważni na to, aby nie dopuścić do żadnego rodzaju zdrady i zdrady.

IV - V. SPRAWY POLSKIE I INNYCH MNIEJSZOSCI NARODOWYCH.-

Wywiad "Idische Stimme" u pos. B. Luty-
ka.- "Idische Stimme" odbyło szereg wywiadów z przywódcami poszcze-
gólnych stronnictw w sprawie przyszłych wyborów do Sejmu. Pos. Frakcji
Polskiej B. Lutyk zainterpelowany w tym przedmiocie przez współpracow-
nika pisma żydowskiego oświadczył, co następuje:

Frakcja polska broni nie tylko interesów mniejszości po-
lskiej, ale zarazem i mniejszości narodowych w ogóle. W przysz-
łym Sejmie Frakcja Polska łącznie z innymi przedstawicielami
mniejszości narodowych w dalszym ciągu będzie prowadziła wal-
kę przeciwko prześladowaniom mniejszości narodowych. Widoki po-
wodzenia w akcji wyborczej zależą m. in. od planowanych popra-
wek do ordynacji wyborczej. O ile ordynacja wyborcza nie uleg-
nie zmianie, spodziewamy się, iż Frakcja nasza zyska w przysz-
łym Sejmie jeszcze jednego posła, piątego. Co do poprawek do or-
dynacji wyborczej należy nadmienić, iż sprzeciwiają się one ko-
nstytucji i w ogóle są skierowane przeciw mniejszościom naro-
dowym. W wyborach do Sejmu zamierzamy utworzyć blok tylko z
mniejszościami narodowymi, jesteśmy jednak przeciwnikami zje-
dnoczonej listy wyborczej.-

Zainterpelowany co do innych stronnictw politycznych,
pos. Lutyk oświadczył, iż socjaliści zapewne uzyskają kilka man-
datów kosztem Darbo Fed., natomiast demokracja chrześcijańska
utraci kilka mandatów. Pos. Lutyk sądzi, iż pewne powodzenie w
wyborach odniesą nowe ugrupowania lub stronnictwa, jak np. gru-
pa "Santara", która w obecnym Sejmie reprezentuje poseł Skipi-
tis. Co do "Pażangi" pos. Lutyk nie rokuje jej powodzenia i wą-
pi, czy zyska chociażby kilka mandatów.

Uważamy w ogóle, - zakończył swój wywiad pos. Lutyk, -
iż przyszły Sejm będzie się składał ze związku Ukininku Sajun-
ga z ludowcami. Przedstawiciele tych dwóch stronnictw wejdą do
gabinetu.-

Zapytany wreszcie co do stanowiska do Żydów, pos. Lutyk
oświadczył, iż frakcja polska pragnie autonomii narodowości-
wej dla wszystkich mniejszości narodowych, takiej, jaką mają
mniejszości w krajach sąsiednich, np. w Estonji i innych.-

O n a s z a p r z y s z ł o ś ć ". Dzień Kowieński" w N. 14 z dnia
19 stycznia b.r. umieszcza artykuł p.t. "O naszą przyszłość", w którym
rozpatruje sytuację w jakiej się znalazło społeczeństwo polskie w
Litwie w związku z reformą rolną, pogrążająca mnóstwo polskich rodzin
w stan upadku gospodarczego i przewarstwiająca ludność Litwy nie tylko
pod względem ekonomicznym, ale i kulturalnym. Wyjatkami tego artykułu, ze
względu na to, że dają ogólną charakterystykę sytuacji i nastrojów
ludności polskiej w Litwie podajemy poniżej:

Liczna i dosyć zamożna dotąd warstwa szlachecka, dziś zu-
bożona, została usunięta w cień bezpowrotnie. Na plan pierwszy
wysunęła się cała masa drobnych jednostek gospodarczych, dorabia-
jących się, ubogich. Ci nowi gospodarze składają się będą z "sawa-
noriów" ochotników wojskowych i byłych ordynariuszów, z elemen-
tu zupełnie odrębnego od typu przeciętnego gospodarza litewskiego,
go, konserwatysty i tegoż pracownika. Prawdopodobnie, wytworzą
oni nowy typ wieśniaka. Przypuścić trzeba, że to będzie wieczny
malkontent, bardzo biedny i nie wdrożony do uporczywej pracy,
dający chętnie posłuch prądom radykalnym, pływającym ze wschodu.-

W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową opinię o Polakach, którzy w oczach Niemców byli przedstawiani jako nieustraszeni i nieugięci. W rzeczywistości Polacy byli ludźmi, którzy potrafili się przystosować do trudnych warunków, co miało na celu przede wszystkim przetrwanie.

W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową opinię o Polakach, którzy w oczach Niemców byli przedstawiani jako nieustraszeni i nieugięci. W rzeczywistości Polacy byli ludźmi, którzy potrafili się przystosować do trudnych warunków, co miało na celu przede wszystkim przetrwanie. W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową opinię o Polakach, którzy w oczach Niemców byli przedstawiani jako nieustraszeni i nieugięci. W rzeczywistości Polacy byli ludźmi, którzy potrafili się przystosować do trudnych warunków, co miało na celu przede wszystkim przetrwanie.

W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową opinię o Polakach, którzy w oczach Niemców byli przedstawiani jako nieustraszeni i nieugięci. W rzeczywistości Polacy byli ludźmi, którzy potrafili się przystosować do trudnych warunków, co miało na celu przede wszystkim przetrwanie. W tym celu należało przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową opinię o Polakach, którzy w oczach Niemców byli przedstawiani jako nieustraszeni i nieugięci. W rzeczywistości Polacy byli ludźmi, którzy potrafili się przystosować do trudnych warunków, co miało na celu przede wszystkim przetrwanie.

Wieniec takich oto sąsiadów zostaną otoczone nasze centra dworskie. Czy potrafią centra zharmonizować się z nowym otoczeniem i czy wogóle harmonja tutaj będzie możliwa? Oto jest pytanie od rozstrzygnięcia którego przyszłość ziemian w znacznej części zależy będzie.

Jeżeli ziemianie, cudem jakimś zdołają przełamać wszelkie pietrzase się trudności i stworzyć wzory intensywnej kultury rolnej, która promieniowałaby dokoła, wówczas wpływ i znaczenie takiego ośrodka kultury byłyby niezmiernie doniosłe i o harmonji z otoczeniem nie byłoby tak trudno.

Artykuł dalej daje bardzo trafną charakterystykę wzmagającego się u Litwinów antagonizmu względem Polaków i w jego świetle przedstawia widoki dalszego współżycia ludności polskiej i litewskiej w Litwie:

Wogóle nad całą przyszłością polską w Litwie gromadzą się chmury: całe młode pokolenie litewskie wychowuje się w nieprzejednanej niechęci do Polaków; wpaja się w młodzież litewska przekonanie, że jedynymi sprawcami wszelkich nieszczęść historycznych Litwy są Polacy, że to oni zniweczyli olbrzymie niegdys państwo Gedymina, wraz z Unją wprowadzili poddaństwo chłopu, a potem przez własny nierząd zgubili swoją i litewską wolność i niepodległość. Oczywiście z historjofilią tego pokroju dyskusja nie jest możliwa. Kogo tutaj mogą obchodzić wnioski bezstronnej historji? Wychowawcom młodzieży chodzi o wykopanie nieprzebytej przepaści między Litwinami i Polakami, jakąż to przepaść pogłębia się z każdą chwilą. Dzisiaj jeszcze większość starszego pokolenia litewskiego, przynajmniej wiejskiego, jest bierna w sporze polsko-litewskim, ale młodzież już inaczej jest nastrojona. Jakżeż trudnem będzie współżycie Polaków ze zdecydowaniem wrogiem przyszłemu całemu społeczeństwu litewskiem w najbliższej przyszłości.

Niestety artykuł stwierdza zastój i raczej cofanie się niż postęp w kulturalno-oświatowym i społecznym życiu Polaków w Litwie:

Z żalem wypada stwierdzić zastój w naszym życiu kulturalno-oświatowym, raczej już cofanie się niż postęp. Oto np: w powiecie Rosieńskim z trzech szkół pozostała tylko jedna, a i ta walczy rozpaczliwie z brakiem środków, ratując się "tańcami wieczorami". Prawdopodobnie wszędzie powtarza się to samo.

Nawoływanie o grosz wdowi uzupełnia tę smutną charakterystykę rozpaczliwego stanu w jakim się znalazła polska ludność Kowieńszczyzny, która i ilościowo i jakościowo przedstawiała wartości niezwykle dla życia i rozwoju polskiego narodu cenne, a która wobec stosowania względem niej przebiegłych metod wyharadawiania i ubożenia zbliża się do stanu quantité négligable. Końcowe wezwanie "Dnia Kowieńskiego" przvtaczam poniżej:

Gdyby wszyscy bez wyjątku znosili swój zaiste grosz wdowi na rzecz utrzymywania szkół nie zbrakłoby środków. Ostatecznie trzeba zrozumieć, że to nie jest żadna filantropja, to nie łaska pańska, która na pstrym koniu jedzie, ale obowiązek obywatelski, obowiązek honoru i sumienia. Niestety i w innych dziedzinach widzimy objawy zastoju. Oto taki "Prodroł" o szerokim programie działalności, istnieje dziś już tylko na papierze.

Jeżeli nie potrafimy własnymi siłami rozwijać naszego życia kulturalnego, złożymy świadectwo żeśmy "morituri", żeśmy tu ostatni Mohikanie, którzy znikną bez śladu, zalaną obcą kulturą. -

Sprawa przejęcia na korzyść państwa litewskiego przedwojennych długów w Wileńskim ziemskim banku i Suwalskim T-wa Wzajemnego Kredytu. -

Prasa wileńska już podawała wiadomość, że do gabinetu ministrów w Kownie został wniesiony projekt przejęcia przez państwo litewskie należności Wileńskiego Banku Ziemskiego i Suwalskiego T-wa Wzajemnego Kredytu. Obecnie Echo Kowieńskie dowiaduje się, że gabinet ministrów w Kownie rozpoczął rozważanie projektu prawa, dotyczącego uregulowania przedwojennych długów pod zastaw nieruchomości w wyżej wymienionych bankach.

Wszystkie tego rodzaju długi, według projektu prawa mają być egzekwowane na korzyść państwa litewskiego. -

W wywiadzie udzielonym temuż dziennikarzowi, minister skarbu p. Karwialis oświadczył w tej sprawie co następuje:

"Specjalne warunki obecnej chwili, na skutek których wileńskie i suwalskie instytucje kredytowe przeszły w ręce polskich okupantów uniemożliwiają dokonać wykupu założonych majątków w drodze zwrotu listów zastawnych, jak to przewiduje statut Wileńskiego Banku Ziemskiego. -

Dlatego też pożyczki, wydane przez powyższe instytucje kredytowe pod zastaw nieruchomości, będą musiały ulec uiszczeniu na podstawie ogólnego przyjętego przez Sejm prawa o zmianie na litę długów w rublach i markach. -

W danym wypadku prawo przewiduje, spłatę jednego litra za każdy rubel długu. -

* * *

Podług Kowieńskiego "Echa" projekt przyjęcia przez Rząd litewski wierzytelności bankowych ma się opierać na traktacie Litwy z Rosją Sowiecką, mocą którego Litwa przejmie cały majątek rządowy pozostały z upaństwowienia przez Sowiety majątków prywatnych. -

Właściciele zadłużonych nieruchomości w owych bankach mieliby podobno otrzymać pewne ulgi w spłacie tych długów do kas skarbowych. -

Rząd jednak ma nieuwzględniać sum spłaconych po wojnie bankom przez właścicieli i ściągać je na rzecz Skarbu Państwa ponownie. -

[illegible]

W 1941 roku, w czasie wojny, w czasie...

[Faint, illegible markings]

W. W. Newell

1944

Podług Nowickiej, "Hella" protestowała przeciwko
postawieniu jej na ośrodku naukowego i nie opierała na
żadnym dowodzie. Wskazywała na to, że jest

1. *[Illegible]*
 2. *[Illegible]*
 3. *[Illegible]*
 4. *[Illegible]*
 5. *[Illegible]*
 6. *[Illegible]*
 7. *[Illegible]*
 8. *[Illegible]*
 9. *[Illegible]*
 10. *[Illegible]*
 11. *[Illegible]*
 12. *[Illegible]*
 13. *[Illegible]*
 14. *[Illegible]*
 15. *[Illegible]*
 16. *[Illegible]*
 17. *[Illegible]*
 18. *[Illegible]*
 19. *[Illegible]*
 20. *[Illegible]*
 21. *[Illegible]*
 22. *[Illegible]*
 23. *[Illegible]*
 24. *[Illegible]*
 25. *[Illegible]*
 26. *[Illegible]*
 27. *[Illegible]*
 28. *[Illegible]*
 29. *[Illegible]*
 30. *[Illegible]*
 31. *[Illegible]*
 32. *[Illegible]*
 33. *[Illegible]*
 34. *[Illegible]*
 35. *[Illegible]*
 36. *[Illegible]*
 37. *[Illegible]*
 38. *[Illegible]*
 39. *[Illegible]*
 40. *[Illegible]*
 41. *[Illegible]*
 42. *[Illegible]*
 43. *[Illegible]*
 44. *[Illegible]*
 45. *[Illegible]*
 46. *[Illegible]*
 47. *[Illegible]*
 48. *[Illegible]*
 49. *[Illegible]*
 50. *[Illegible]*
 51. *[Illegible]*
 52. *[Illegible]*
 53. *[Illegible]*
 54. *[Illegible]*
 55. *[Illegible]*
 56. *[Illegible]*
 57. *[Illegible]*
 58. *[Illegible]*
 59. *[Illegible]*
 60. *[Illegible]*
 61. *[Illegible]*
 62. *[Illegible]*
 63. *[Illegible]*
 64. *[Illegible]*
 65. *[Illegible]*
 66. *[Illegible]*
 67. *[Illegible]*
 68. *[Illegible]*
 69. *[Illegible]*
 70. *[Illegible]*
 71. *[Illegible]*
 72. *[Illegible]*
 73. *[Illegible]*
 74. *[Illegible]*
 75. *[Illegible]*
 76. *[Illegible]*
 77. *[Illegible]*
 78. *[Illegible]*
 79. *[Illegible]*
 80. *[Illegible]*
 81. *[Illegible]*
 82. *[Illegible]*
 83. *[Illegible]*
 84. *[Illegible]*
 85. *[Illegible]*
 86. *[Illegible]*
 87. *[Illegible]*
 88. *[Illegible]*
 89. *[Illegible]*
 90. *[Illegible]*
 91. *[Illegible]*
 92. *[Illegible]*
 93. *[Illegible]*
 94. *[Illegible]*
 95. *[Illegible]*
 96. *[Illegible]*
 97. *[Illegible]*
 98. *[Illegible]*
 99. *[Illegible]*
 100. *[Illegible]*

Konferencja mniejszości narodowych Litwy, Łotwy i Estonji w Rydze. - "Dzień Kowieński" N. 16 z dn. 21/I, 26 r. pisze:

Zjazd mniejszości narodowych Estonji, Litwy i Łotwy odbył się w Rydze w gmachu związku niemieckich organizacji, w bardzo ładnym starym trzypiętrowym domu w starem mieście. Lokal ten ogniskuje w sobie wysiłek około 60 organizacji i towarzystw najrozmaitszego charakteru od banku niemieckiego począwszy, a na prywatnym uniwersytecie o zakroju akademickim skończywszy. -

Skład i otwarcie konferencji. -

Pośród zebranych parlamentarzystów zabrakło reprezentacji niektórych mniejszości: posłowie Rosjanie z Estonji nie przysłali pomimo, że ich się spodziewano. Szwedzka i żydowska mniejszość z Estonji nie mogły przysłać przedstawicieli z tej racji, że nie posiadają one posłów w Sejmie, zaś wybory do Rad Narodowych /na podstawie autonomji/ jeszcze się nie odbyły. Nie obyło się bez zapytań, zdumienia, a w konsekwencji i oburzenia, wobec nieprzybycia posła Rosjanina z Litwy p. Jerina. Rosjanie rumienili się za niego, kładąc podobny stan rzeczy w Litwie na karb braku związku rosyjskich przedstawicielstw parlamentarnych. -

Obrady rozpoczęły się w sobotę 16 stycznia b. r. W Konferencji wzięli udział: posłowie: z Łotwy - Wilpiszewski /frakcja polska/, Szpolański i Jupatow /fr. ros./, Dubin, Lazerson i Nurok /fr. żyd./, Alsleben i Schiemann /fr. niem./; z Litwy: Budziński /fr. polska/, Garfunkel /fr. żyd./, Kinder i Rogal /fr. niem./; z Estonji: de Fries i Amende /fr. niem./.

Prócz wymienionych uczestniczyli w pracach konferencji adwokat Baumgertel z Litwy i redaktor Grossberg. -

Dr. Schiemann zagajając konferencję, wskazał w swym przemówieniu, że inicjatywa zwołania narady przedstawicieli mniejszości narodowych państw bałtyckich powstała w Genewie. -

Rozwiązanie problemu mniejszości bałtyckich jest jednocześnie rozwiązaniem całego szeregu kwestyj politycznych i gospodarczych odnośnych państw. -

Drugim zadaniem konferencji jest - według słów dr. Schiemanna - omówienie spraw związanych z przygotowaniami do następnej konferencji w Genewie. -

Przygotowania te muszą być poczynione z wielką uwagą, gdyż poprzednia narada mniejszości w Genewie nabrała wielkiego znaczenia w polityce europejskiej. -

Po otwarciu konferencji i wyborze prezydium, w skład którego weszli posłowie po jednym z 4 narodowości, wyłącznie reprezentowanych w Łotwie, a mianowicie: p. p. Wilpiszewskiego, Schiemanna, Nuroka i Jupatowa rozpoczęły się referaty i sprawozdania poszczególnych delegatów. -

Odgłosy Konferencji Genewskiej. -

Dość ciekawe dane przez wzgląd na odgłos, jaki Kongres Genewski w świecie wywołał, podał pos. Amende.

W referacie "o genewskiej konferencji mniejszości" p. Amende zastrzegł się stanowczo przeciwko nadawaniu międzynarodowemu duchowi mniejszości charakteru antypaństwowego. Na poparcie swych słów referent wskazał na fakt, że słuszność postulatów mniejszości uznały wszystkie państwa i prasa całego świata z wyjątkiem komunistycznej "Humanité". - Zasługuje na uwagę, że prezes kongresu pos. Wilfan otrzymał wysoce przychylne listy od sekretarza Ligi Narodów sir Erick Drummonda i szefa wydziału mniejszościowego przy Lidze p. Colbana, w których oni wyrażają zadowolenie z charakteru Kongresu, jego uchwał i gotowości współpracy zjednoczonych mniejszości w dziele, jakie Liga sobie zakresliła. -

Ciekawe, że w Rumunji w czas jakiś po kongresie jedno z najpoważniejszych stronnictw politycznych włączyło do swego programu autonomję kulturalną dla mniejszości narodowych. -

Wieloletni Kowalski, 1912, WILIBIN
Wieloletni Kowalski, 1912, WILIBIN
Wieloletni Kowalski, 1912, WILIBIN

Wieloletni Kowalski, 1912, WILIBIN
Wieloletni Kowalski, 1912, WILIBIN
Wieloletni Kowalski, 1912, WILIBIN

Wieloletni Kowalski, 1912, WILIBIN
Wieloletni Kowalski, 1912, WILIBIN
Wieloletni Kowalski, 1912, WILIBIN

Wieloletni Kowalski, 1912, WILIBIN
Wieloletni Kowalski, 1912, WILIBIN
Wieloletni Kowalski, 1912, WILIBIN

Wieloletni Kowalski, 1912, WILIBIN
Wieloletni Kowalski, 1912, WILIBIN
Wieloletni Kowalski, 1912, WILIBIN

Wieloletni Kowalski, 1912, WILIBIN
Wieloletni Kowalski, 1912, WILIBIN
Wieloletni Kowalski, 1912, WILIBIN

Dla nas, Polaków, nie jest to bez podwójnego znaczenia, mamy tam bowiem swoich rodaków,--

W Niemczech również jedno ze stronnictw niemieckich na Szlezwigu, jako pierwsze w Rzeszy opowiedziało się po Kongresie za autonomją dla mniejszości w Niemczech,--

W sejmie Karyńckim też przystąpiono do opracowania projektu prawa o autonomji kulturalnej.

Krajowy rząd Kroacji zwrócił się do dra Schiemanna z prośbą o opracowanie projektu autonomji kulturalnej dla Rusinów,--

Jugosławia wprowadziła u siebie - na podstawie opracowanej w Genewie ideologii mniejszości - pewne ulgi dla swych obywateli innych narodowości,--

Do międzynarodowego ruchu mniejszości narodowych zgłosily akces nowe grupy, jak np: flamandzka,--

Gdy mowa o skutkach Genewy, to nie można przemilczeć i samej konferencji ryskiej, myśl której, na skutek porozumienia się osób zainteresowanych w Genewie, przyoblekła się w ciało,

Znaczenie ruchu mniejszości narodowych w życiu międzynarodowym,--

Prof. Lazerson podkreślił znaczenie ruchu mniejszości narodowych w życiu międzynarodowym. Zależnie od sposobu działania w państwie, którego są obywatelami, mogą mniejszości łagodzić wszelkie tarcia, oddziałując pokojowo na współnarodowy kraj. Na tej drodze mogą mniejszości odegrać poważną rolę w pacyfikacji Europy,--

Rozwijając dalej teoretycznie konieczność wprowadzenia tak do prawa międzynarodowego, jako też do kodeksu poszczególnych państw żyjących postulatów mniejszościowych, pos. Lazerson wytacza argument, nadający specjalnie ważne znaczenie odbywającej się Konferencji: on uważa, że te trzy państwa, posiadające mniejszości narodowe nie pokrewne z trzema narodami dominującymi: estońskim, łotewskim i litewskim, tem samem wolne są od niebezpieczeństwa irredentyzmu względem siebie i dlatego mogłyby łatwiej niż inne stać europejskimi laboratorjami zaczątków realizowanego prawa mniejszościowego na wzór jedynej dziś Estonji, która pierwsza ideę powyższą zrealizowała. W praktyce jednak, zaznacza mówca, tak nie jest: Litwa, która kilka lat temu wysunęła się na czoło i obiecywała stać drogowskazem nowej polityki, dziś stała się przykładem tego, jak być nie powinno,--

Rzecz o prawodawstwa mniejszościowego w Estonji,--

Z kolei zdał sprawę rozwoju prawnego położenia mniejszości w Estonji pos. de Vries. Informacje jego były nadzwyczaj ciekawe i ważne. Okazuje się, że prawo autonomji przyjęte przez Sejm w Estonji nie było jakimś politycznym bleufem. Obecnie przechodzi ono w praktyce wszystko stąd, przewidziane prawem i krok za krokiem realizuje się. Prawo to oparte było na ustawie Kiereńskiego z 1917 roku, jakie on zaprojektował dla samorządów. Pierwsi zorganizowali się Niemcy, gdyż mają przeważnie ludność wielkowiejską, więc i praca łatwiej postępuje. W tej chwili Rada Narodowa jest w trakcie przejmowania pod swój zarząd szkół niemieckich rządowych i samorządowych w Rewlu; finansowanie tych szkół i nadal obciążać będzie rząd i samorządy, środki te atoli przechodzą do rozporządzenia Rady. Wykonywanie w praktyce prawa niniejszego napotyka na masę nie przewidzianych technicznych trudności, które załatwiać i usuwać trzeba nie bez walki i pracy, gdyż niema żadnych innych podobnych precedensów w innych państwach. Są to nowe wciąż kwestje, na które trzeba kompromisowe znaleźć rozwiązania. Jednak w walce tej, podkreślił sprawozdawca, władze są najzupełniej lojalne i prawo, raz wydane respektowane jest w pełni. To jest kraj, gdzie mniejszości doznały w przeszłości ciosów srogich /reforma rolna/, lecz prawo raz przyjęte tam działa i nie jest narzędziem do bezprawia względem bezbronnych,--

W tym celu, jak już było powiedziane, należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, aby w miarę możliwości, co najmniej w krótkim czasie, wypracować jednolity system, któryby umożliwiałby jednolite działanie i jednolite wyrażenie myśli. W tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, aby w miarę możliwości, co najmniej w krótkim czasie, wypracować jednolity system, któryby umożliwiałby jednolite działanie i jednolite wyrażenie myśli.

W tym celu, jak już było powiedziane, należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, aby w miarę możliwości, co najmniej w krótkim czasie, wypracować jednolity system, któryby umożliwiałby jednolite działanie i jednolite wyrażenie myśli.

W tym celu, jak już było powiedziane, należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, aby w miarę możliwości, co najmniej w krótkim czasie, wypracować jednolity system, któryby umożliwiałby jednolite działanie i jednolite wyrażenie myśli. W tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, aby w miarę możliwości, co najmniej w krótkim czasie, wypracować jednolity system, któryby umożliwiałby jednolite działanie i jednolite wyrażenie myśli.

W tym celu, jak już było powiedziane, należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, aby w miarę możliwości, co najmniej w krótkim czasie, wypracować jednolity system, któryby umożliwiałby jednolite działanie i jednolite wyrażenie myśli.

W tym celu, jak już było powiedziane, należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, aby w miarę możliwości, co najmniej w krótkim czasie, wypracować jednolity system, któryby umożliwiałby jednolite działanie i jednolite wyrażenie myśli. W tym celu należy przede wszystkim zwrócić uwagę na to, aby w miarę możliwości, co najmniej w krótkim czasie, wypracować jednolity system, któryby umożliwiałby jednolite działanie i jednolite wyrażenie myśli.

Charakterystycznym jest, że przy uchwalaniu ustawy tej przyjęto minimum 3000 mieszkańców, by nie wykluczyć najmniejszej mniejszości, t.j. Żydów, których w Estonji jest 3060 i którzy są w tej chwili w fazie organizowania swej Rady.

Rosjanie zorganizują się tam najpóźniej, gdyż, zamieszkując wiejskie okręgi, zupełnie jednolite narodowo, mają samorządy w swych rękach i potrzeba autonomji nie jest tak pilna jak dla reszty.

Jak dalece liberalnem i konsekwentnem jest prawo estońskie, dowodzi okoliczność, że w okolicach, gdzie mniejszość narodowa staje się większością, jak to np. ma miejsce z Rosjanami, Estończycy sami przechodzą na prawa mniejszości i korzystają z prawa autonomicznego.

W praktyce z tego nie zrobili jeszcze użytku.

Z prawa opodatkowania niemiecka Rada Narodowa w Estonji w obecnej chwili korzystać nie będzie, lub tylko w minimalnych granicach, gdyż mają oni tam dość dobrze zorganizowaną dobrowolną ofiarności ludności na cele kulturalne, zaś dobroczynność, objęta prawem autonomji / ma być osobne prawo wydane /, ma również swe specjalne instytucje.

Sprawa zbliżenia ekonomicznego państw reprezentowanych przez mniejszości.

Na temat stosunków ekonomicznych dość ciekawe wyjaśnienia dali posłowie z Łotwy i Estonji o faktycznych trudnościach tak nadzwyczaj opornego regulowania stosunków ekonomicznych pomiędzy reprezentowanymi państwami. Stosunek Łotwy i Estonji utknął na różnicy interesów poszczególnych gałęzi gospodarczych w państwach. Toż samo, chociaż w innej formie, daje się powiedzieć o Łotwie i Litwie.

Po wypowiedzeniu się wspomnianych przedstawicieli, przewodniczący zwrócił się do posłów z Litwy, prosząc o wypowiedzenie panujące wśród nich opinii oraz określenie postępów zagadnienia, poczynionych w rządowych sferach litewskich. Delegaci nasi oświadczyli, że w materji tej i wogóle w kwestji polityki zagranicznej głosu zabierać nie będą, a uczynić tego nie mogą, nie będąc dopuszczonymi do udziału w pracach komisji Sejmu Litewskiego. Oświadczenie to spotkałem było ze strony uczestników z najwyższem zdumieniem. Na tem przerwano dalsze dyskusowanie zagadnień zbliżenia ekonomicznego pomiędzy trzema państwami, a odnosnych rezolucji nie poddawano dnia następnego pod głosowanie.

Położenie ekonomiczne mniejszości w Łotwie i Estonji.

Z kolei ilustrowali poszczególni delegaci ekonomiczne położenie swych mniejszości. Wszędzie mniejszości mają takie, lub owakie trudności do zwalczania, ale z danych jasno zarysowało się, że Łotwa i Estonia pomimo wszysk wyprzedziły Litwę w odradzaniu się materjalnem szerszych warstw mniejszości. A we wszysktem przebijają się jedno: praworządność. Wyżyny rządowe wolne są od stronności i zła woli.

Zatrzymamy się tutaj nad przemówieniem posła Budzyńskiego, które w streszczeniu przedstawia się następująco:

**P o ł o ż e n i e e k o n o m i c z n e m n i e j -
s z o ś c i p o l s k i e j w L i t w i e . /Przemówienie
posła Budzyńskiego/.**

Naogół polska mniejszość Litwy pod względem społecznym i zawodowym, a także jej ekonomiczne warunki bytowania, niewiele różnią się od charakterystyki danej przez przedmówcę, posła polskiej ludności Łotwy p. Wilpiszewskiego.

Dane polskiego położenia ekonomicznego są najbardziej jaskrawe w odniesieniu do rolnictwa. Na skutek reformy rolnej mniejszości narodowe Litwy, a wśród nich w ogromnej przewadze

W tym celu należy przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową ocenę roli państwa w gospodarce. W tym celu należy przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową ocenę roli państwa w gospodarce. W tym celu należy przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową ocenę roli państwa w gospodarce.

W tym celu należy przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową ocenę roli państwa w gospodarce. W tym celu należy przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową ocenę roli państwa w gospodarce.

W tym celu należy przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową ocenę roli państwa w gospodarce. W tym celu należy przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową ocenę roli państwa w gospodarce. W tym celu należy przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową ocenę roli państwa w gospodarce.

W tym celu należy przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową ocenę roli państwa w gospodarce. W tym celu należy przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową ocenę roli państwa w gospodarce. W tym celu należy przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową ocenę roli państwa w gospodarce.

W tym celu należy przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową ocenę roli państwa w gospodarce. W tym celu należy przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową ocenę roli państwa w gospodarce. W tym celu należy przede wszystkim zrehabilitować dotychczasową ocenę roli państwa w gospodarce.

Polacy, przyjmując oficjalne ceny na ziemię, tracą około 1 miljarda litów / 100 milionów dolarów / w wywłaszczanej ziemi i lesie, po odliczeniu wydzielanych im 80 ha centrów. Prawem przewidziane odszkodowanie, płacone w obligacjach państwowych, po 36 latach, wynosi 1/120 części przeciętnej wartości ziemi za grunta najlepsze i najlepszym położeniu się znajdujące. Za grunta słabsze i ekonomicznie gorzej położone majątki odszkodowanie powyższe znacznie się zmniejsza.

Usuwanie od nadziału ziemią ludności polskiej.

Straty powyższe w polskim posiadaniu narodowym, niestety nie zostały zmniejszone przez przybytek ziemi u tych warstw polskiego społeczeństwa, które miałyby prawo na utrzymanie ziemi. W dokumentach urzędowych nie znajdziemy ani jednego, któryby opiewał, że petent dlatego nie otrzymał ziemi, że jest Polakiem. Z drugiej jednak strony urzędy, odpowiedzialne za wykonanie reformy agrarnej, nie mogą się również wykazać danymi, że Polacy w nadziale ziemi uwzględniani są choć w przybliżonej proporcji do faktycznej liczebności naszej w kraju.

Na jakiegokolwiek bądź zmniejszenie strat wywołanych wywłaszczeniem nasz stan posiadania nie może liczyć ze strony nadziału ziemią bezrolnych, już z tego chociażby powodu że nowowydzielane działki nie są zdolne do rozwinięcia się w zdrowe ekonomiczne gospodarstwa dzięki brakowi dostatecznego poparcia ~~ekonomicznego~~ materialnego ze strony państwa, nie rozporządzającego koniecznymi do tak kolosalnej przeróbki ustroju kapitałami. Wytworzoną tą drogą warunki wywołujące emigrację, która w ubiegłym roku zwiększyła się. /do Francji Brazylji/.

Trudności finansowe ekonomiczne.

Trudności finansowe ekonomiczne, jakie dziś Litwa odczuwa, w przeważnej części przypisać można charakterowi litewskiej reformy rolnej. Opinia publiczna kraju, dochodzi dziś po kilku latach doświadczenia do tych wniosków, przed jakimi polscy posłowie w Sejmie ostrzegali przed ogłoszeniem reformy.

Człowiek, kierujący w Litwie polityką finansowo-gospodarczą, miał w kołach ~~mas~~ swego stronnictwa publicznie przyznać, że bilansu handlowego nie da się zrównoważyć, o ile reformy rolne w dzisiejszej swej formie nie będzie przerwana.

Grośba ponownego ściągania przez państwo należności spłaconych już przez dłużników instytucjom kredytowym.

Do stosunków kredytowych na Litwie dałoby się nie jedno zastosować z tego, co przytaczali panowie z Łotwy. Mamy i swoje specyficzne trudności. Własność rolne korzystała z kredytu w Litwie głównie z dwóch źródeł: Wileńskiego Banku Ziemskiego i Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie. Mamy sporo rolników, którzy posiłkując się dogodnymi warunkami walutowymi, gdy mieliśmy u siebie papierową markę, spłacili swe długi przedwojenne. Wobec tego, że instytucje te leżą po za granicami władzy państwowej litewskiej, polskie akty rejentalne o spłacie sum dłużnych nie są w Litwie uznawane ze strony urzędów hipotecznych i tą drogą sztucznie zmniejsza się zdolność kredytowa tych gospodarstw. Nie uspakajają opinii także i absurdałne z punktu widzenia międzynarodowego prawa pogłoski uparcie podtrzymywane w kołach miarodajnych, że przedwojenne należności obywateli litewskich we wspomnianych bankach, nie wykreślone jak wyżej wspomniano z hipotek, mają przejąć na siebie Skarb Państwa i ściągać je od dłużników w stosunku do normy przyjętej przez litewską ustawę waloryzacyjną.

[illegible]

...teiklojo išoriniams šaltiniams pateiktas be jokių

W tym celu należało przede wszystkim dobrać odpowiednią formę i treść komunikatu, który miał być skierowany do opinii publicznej. W tym celu należało przede wszystkim dobrać odpowiednią formę i treść komunikatu, który miał być skierowany do opinii publicznej. W tym celu należało przede wszystkim dobrać odpowiednią formę i treść komunikatu, który miał być skierowany do opinii publicznej.

- 1 -

1. Wzrost 170 cm, waga 70 kg, ciemne włosy, ciemne oczy, zdrowy, bez
chorób przewlekłych, nie palacz, nie pijacz, nie używający narkotyków.
2. Wykształcenie: średnie, zawód: monter, 10 lat doświadczenia.
3. Stan cywilny: żonaty, 2 dzieci, mieszka z rodziną w domu rodzinnym.
4. Praca: zatrudniony w przedsiębiorstwie, 5 lat w tym samym miejscu.
5. Charakter: spokojny, uczciwy, odpowiedzialny, nie nadaje się do
pracy w warunkach stresujących, nie nadaje się do pracy w warunkach
ciężkich fizycznie.

California, University of California Press, 1968.

Größe von einem Quadratmeter

...мы в то время могли бы и не думать о том, чтобы...

[illegible]

D r u g i d z i e ń o b r a d .-

Sprawa autonomji kulturalnej w Litwie i Łotwie.-

W następnym dniu obrad 17 stycznia, dłuższy referat, uzasadniający z punktu widzenia państwowości rację bytu prawnie zabezpieczonej autonomji kulturalnej, wygłosił pos. Łazerson.

Nie bez humoru wspomniał, że nikt przecież nie posadza miast o separatyzm państwowy dla tego, że posiadają one swe samorządy i prawo ściągania podatków dodatkowych na potrzeby miejskie. W stosunku do mniejszości stosuje się jednak stale zarzut, że byłoby "państwem w państwie" dawać mniejszościom narodowym identyczne z miastami samorządy.-

Zwłaszcza w stosunku do tych państw, które w swej Konstytucji i prawach dodatkowych wypisały obowiązek udzielenia mniejszościom prawa narodowego samokreślenia i rozwoju rodzimiej kultury, a które dziś tego prawa uparczywie nie udzielają, mówca skiercjuje zarzut, że one same rozsadzają Konstytucję i czynią zamach na państwo, na Konstytucję bowiem rozwój swój oparły.-

Widoki na autonomję w Łotwie omawia dr. Schiemann. Prawa takiego dotychczas nie uzyskano. Wysiłki po temu mniejszości czynią nadal, pomimo, że w praktyce mają swoją autonomję szkolną wcale niezkłą, czego dowodzi brak tarć i niezadowolzeń. Naogół są dane, że nastroj antymniejszościowy w łotewskim społeczeństwie słabnie i wzrastają warunki do współpracy organicznej.- Godnym zaznaczenia jest fakt, że obecny premier miał publicznie zaznaczyć, iż naród łotewski przekonywuje się o niemożności pracy wbrew i bez poparcia mniejszości narodowych.-

Straty Żydów w dziedzinie samorządu narodowego na Litwie.-

Pos. Garfunkel z kolei referował o stratach, jakie poniosło żydostwo Litwy w dziedzinie samorządu narodowego. Litwa przestała być przodownicą prawodawstwa mniejszościowego. Sieć 168 gmin żydowskich, które rocznie ściągaly 800 tys. litów i rozwijały szeroką działalność w dziedzinie pomocy społecznej, już nie egzystuje. Pomoc socjalna przez gminy żydowskie udzielana przewyższała znacznie rozmiary pomocy, udzielanej przez całe Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Prawo, które czyniło z gminy przedmiot prawa publicznego, zostało zastąpione przez surogat, z którego ludność żydowska zdecydowała się nie korzystać. Cała ludność mniejszościowa w Litwie stanowi jeden front obronny.-

Skutki braku autonomji narodowej w dziedzinie szkolnictwa polskiego na Litwie.-

Do punktu porządku dziennego o autonomji narodowej pos. Budzyński do wywodów pos. Garfunkela dodał co następuje:

Dowodem, jak dalece jest potrzebna autonomia narodowa w Litwie jest fakt, że z 40 szkół początkowych polskich, jakie pozostały polakom po okupacji niemieckiej i zostały uzyskane wysiłkiem naszym przed paroma laty, dziś pozostało 12. Jak nagle potrzeba jest autonomia narodowa u nas, dowodzi również fakt, że nawet wówczas, gdy szkół mieliśmy około 40, tylko 10% dzieci w wieku szkolnym, mieliśmy pod dachem szkolnym, podczas gdy w ogóle w kraju cyfra ta wynosiła 33%, a jedna klasa szkół początkowych przypadała w kraju na 800 mieszkańców, zaś 1 klasa polskich szkół na 3200 mieszkańców polskich. Dzisiejszy stosunek naturalnie nie jest bez porównania mniejszy. Nieco lepiej przedstawia się sytuacja szkolnictwa średniego. Dotacje rządowe dla polskich gimnazjów wynoszą około 2,5% co stanowi 1/3 sum, należnej ludności polskiej w stosunku do faktycznej jej liczebności.-

W dziedzinie obsyłania szkół personelem nauczycielskim i jego kontrolowaniem nawet w szkołach prywatnych, niestety, mniejszości Litwy nie mogą się poszczycić warunkami, jakie przedstawili koledzy z Estonji i Łotwy. Prawa jakiegokolwiek kontroli wychowania lub nauki w szkołach na Litwie mniejszości nie posiadają. Prawo mniejszości i udział sprowadza się do opłaca-

11. 11. 1944

11. 11. 1944

11. 11. 1944

11. 11. 1944

11. 11. 1944

11. 11. 1944

11. 11. 1944

11. 11. 1944

11. 11. 1944

11. 11. 1944

11. 11. 1944

11. 11. 1944

nia podatku państwowego i opłaty dobrowolnej na szkoły prywatne.--

O wysiłkach wprowadzenia w Sejmie litewskim autonomicznego prawa t. zw. "Rad Narodowych" i treści tego prawa, zbliżonego do zasad estońskich, mówca nie wspomina, gdyż większości były one wiadome.--

Jednomyslność w odniesieniu do postulatów autonomji kulturalnej.--

Po pos. Kinderze, który zatrzymał się nad sprawami religijnymi w Litwie wogóle, a bolączkami kościoła ewangelickiego w szczególności i potrzebie wolności w używaniu języka własnego w kościelnym życiu, przewodniczący stwierdził jednomyslność zebranych w odniesieniu do postulatów autonomji kulturalnej.--

Sprawy obywatelstwa państwowego.--

Z kolei debatowano nad zagadnieniem przynależności państwowej. Sprawa ta wyjątkowo ostro występuje w Łotwie, gdyż prawo wymaga od kandydatów na obywatelstwo łotewskie 20 lat osiedlenia, czego udowodnić nie mogą zwłaszcza Żydzi, gdyż terytoryj Łotwy były po za caratu po za granicą osiadłości Żydów.-- Mieszkali Żydzi przed wojną pokoleniami nawet, ale za paszportami wydawanymi w innych okolicach Rosji. Rząd obecny obiecał poczynić pewne ulgi.-- Podniesiono, że najliberalniejsze prawo obywatelstwa obowiązuje w Polsce.--

Zakończenie zjazdu.--

Jedynym zgrzytem podczas konferencji było wystąpienie pos. Dubina Żyda z Rygi. Napaścią na swych współwyznawców z Rygi i Kowna, sposobem ujęcia swych rozumowań, wywołał jednomyslną bardzo niepocholebną ocenę jego po budek, które wyraźnie nosiły charakter osobisty, podejrzanej moralnej wartości. Idzie on luzem po za frakcją żydowską.--

Wobec tego, że Polacy, Niemcy, Żydzi, Węgrzy i Rumuni utworzyli związki swych mniejszości rozrzuconych w państwach europejskich, wyrażono pragnienie, by grupa rosyjska w Rydze podała inicjatywę utworzenia związku rosyjskiego, na co ona chętnie przystała.--

Program przyszłego Kongresu omawianym nie był, gdyż obowiązuje uchwała Kongresu, mocą której opinie w tej materji wyraża poszczególne narodowe związki mniejszości.--

Następna konferencja wyznaczona w Kownie.--

Uchwała ryskiej konferencji mniejszości narodowych -- "Dzień Kowieński" z dn. 22/I. 26 N. 17 pisze:

Konferencja mniejszości narodowych Litwy, Łotwy i Estonji, jaka obradowała w Rydze 16 - 17 b. m., przyjęła następującą uchwałę:

Konferencja parlamentarnych przedstawicieli mniejszości narodowych Łotwy, Estonji i Litwy, po wysłuchaniu sprawozdania o sytuacji mniejszości w trzech pomienionych państwach, stwierdza pocieszający fakt jednomyslności zdań we wszystkich poruszonych kwestjach, zwłaszcza: w sprawie usunięcia walki narodowościowej z dziedziny polityki gospodarczej państwa, przeprowadzenia narodowo-kulturalnej autonomji oraz w sprawie nadania praw obywatelstwa.--

Konferencja uważa za bezwzględnie niezbędne wszechstronne wzmacnianie w przyszłości nici, nawiązanej pomiędzy przedstawicielami mniejszości narodowych drogą ścisłej współpracy.--

Wobec powyższego, w sprawie wyrażenia zgody na udzielenie pożyczki, w której to sprawie, w dniu 19. 11. 1933. r. w Warszawie, w siedzibie Stowarzyszenia Kółek Rolniczych, odbyło się posiedzenie Zarządu, na którym po odczytaniu projektu uchwały, wyrażono zgodę na udzielenie pożyczki w kwocie 100.000 zł, na okres 10 lat, w ratach rocznych, w wysokości 10.000 zł, z oprocentowaniem 5% rocznie.

Uchwała została przyjęta jednogłośnie, z wyjątkiem głosów wstrzymujących się.

Wobec powyższego, Zarząd Stowarzyszenia Kółek Rolniczych, w dniu 19. 11. 1933. r. w Warszawie, w siedzibie Stowarzyszenia Kółek Rolniczych, wydał następującą uchwałę:

1. Wobec powyższego, Zarząd Stowarzyszenia Kółek Rolniczych, w dniu 19. 11. 1933. r. w Warszawie, w siedzibie Stowarzyszenia Kółek Rolniczych, wydał następującą uchwałę:

2. Wobec powyższego, Zarząd Stowarzyszenia Kółek Rolniczych, w dniu 19. 11. 1933. r. w Warszawie, w siedzibie Stowarzyszenia Kółek Rolniczych, wydał następującą uchwałę:

3. Wobec powyższego, Zarząd Stowarzyszenia Kółek Rolniczych, w dniu 19. 11. 1933. r. w Warszawie, w siedzibie Stowarzyszenia Kółek Rolniczych, wydał następującą uchwałę:

4. Wobec powyższego, Zarząd Stowarzyszenia Kółek Rolniczych, w dniu 19. 11. 1933. r. w Warszawie, w siedzibie Stowarzyszenia Kółek Rolniczych, wydał następującą uchwałę:

X. K R O N I K A . a/Zagraniczna.-

P a k t g w a r a n c y j n y s o w i e c k o - l i t e w s k i?
 "Dziennik Wileński" z dn. 16/I. 26 r. N. 12 podaje następującą wiadomość:
 W związku z niedawnym pobytom Cziczierina w Kownie, rząd litewski postanowił zawrzeć z ZSSR pakt gwarancyjny. Pertraktacje wstępne w sprawie zawarcia traktatu gwarancyjnego prowadzi w Moskwie poseł litewski Bałtruszajtis.-

Rząd sowiecki żąda od Litwy wyrzeczenia się udziału w konferencjach państw bałtyckich, uważając je za skierowane przeciwko Z. S. S. R. Jest to ze względu na Łotwę najtrudniejszy punkt w żądaniach Rosji.-

Oficjalne pertraktacje mają się rozpocząć w połowie stycznia r. b. Ze strony rządu sowieckiego prowadzić je będzie członek kolegium komisariatu ludowego do spraw zagranicznych, Arafow, ze strony zaś Litwy poseł pełnomocny i minister Bałtruszajtis.-

K o n w e n c j a l i t e w s k o - ł o t e w s k a w s p r a w i e s p ł a w u d r z e w a .- Sejm łotewski dnia 19 stycznia ratyfikował konwencję litewsko-łotewską w sprawie spławu drzewa pogranicznymi rzekami obu państw.-

S p r a w a o s t a t e c z n e g o p o d p i s a n i a u m o w y e k o n o m i c z n e j l i t e w s k o - ł o t e w s k i e j .
 "Jaunakas Zinas" piszą, że w Łotwie ma się wrażenie, że w litewsko-łotewskich układach ekonomicznych obie strony wykazują chęć dojścia do porozumienia. Dziennik w dalszym ciągu zauważa, że jeśli umowa nie będzie podpisana już teraz w Kownie, to podpisanie to odbędzie się na następnej naradzie w Rydze w marcu. Delegacja łotewska wyjeżdża w pełnym składzie na czele z przewodniczącym p. K. Ulmanisem, który udaje się nie jako prezes ministrów, lecz jako przewodniczący delegacji. Razem z nim udaje się do Litwy poseł litewski w Rydze p. J. Auksztolis, który oficjalnie jest członkiem delegacji litewskiej, nieoficjalnie zaś asystuje premierowi łotewskiemu.-

L i t e w s k i B a n k M i e d z y n a r o d o w y o r g a n i z u j e w y c i e c z k ę d o A m e r y k i .- Chcąc dać okazję inteligentom litewskim odwiedzić swych krewnych w Ameryce i bliżej się zapoznać z Litwinami amerykańskimi i Ameryką, prezes Zarządu Litewskiego Banku Międzynarodowego J. Romanas urządza w tę wiosnę wycieczkę do Ameryki. Wycieczkowcy wyjadą w końcu maja lub w początku czerwca. Droga z Kłajpedy do New Yorku lub Bostonu i z powrotem będzie kosztowała około dwóch tysięcy litów.-

b/Kronika wewnętrzna.-

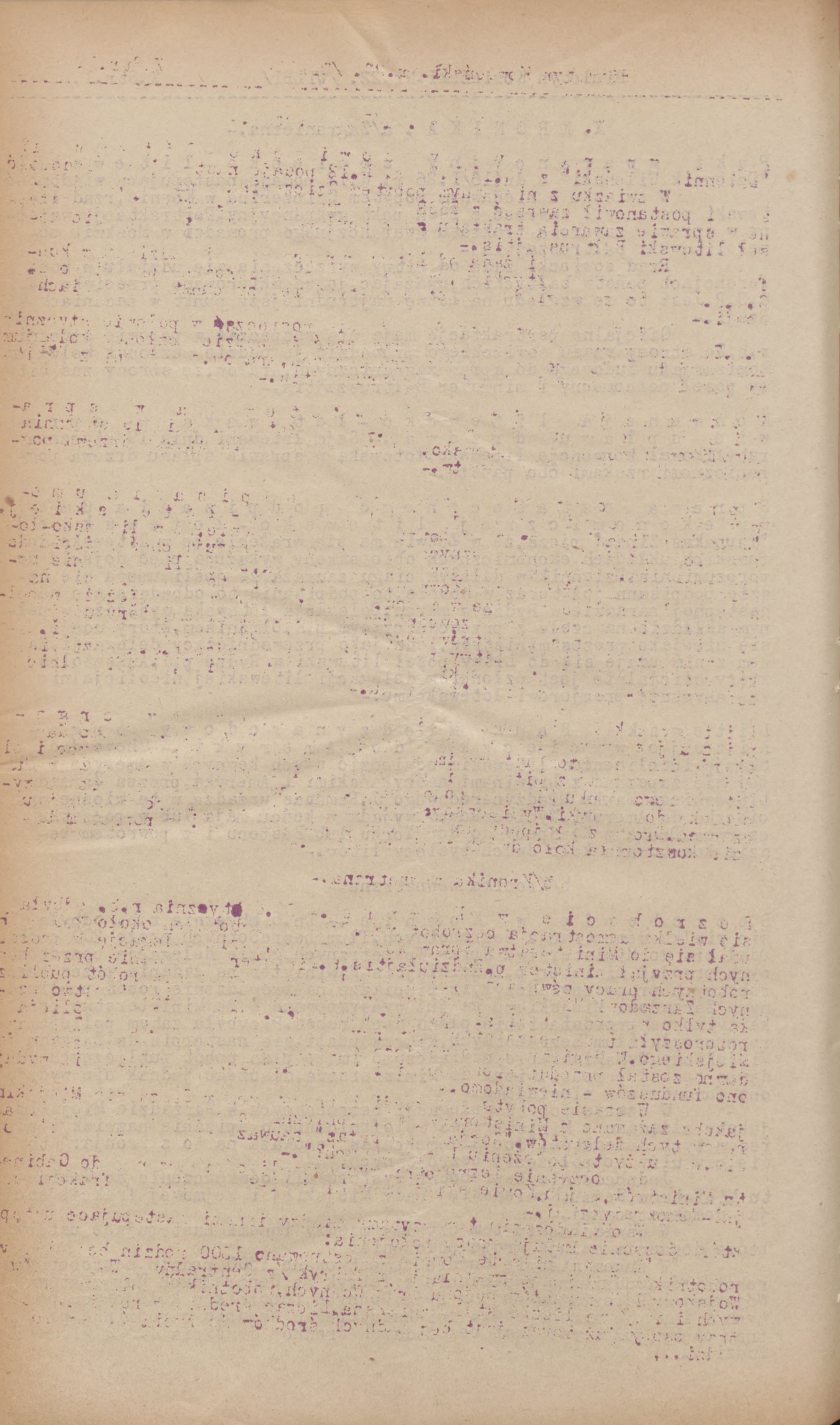
B e z r o b o c i e w K o w n i e .- Dn. 8 stycznia r. b. odbyła się wielka demonstracja bezrobotnych. Tłum bezrobotnych około 200 osób udał się do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, gdzie delegację bezrobotnych przyjął minister p. Endziulajtis. P. Minister na żądanie przez bezrobotnych pracy oświadczył, iż pieniądze na prowadzenie robót publicznych Zarządowi Miejskiemu są już wyasygnowane i że Ministerstwo czeka tylko na przedstawienie planu tych robót. Przybyła zatem policja rozproszyła tłum bezrobotnych, którzy udali się następnie do Zarządu Miejskiego. W Magistracie oświadczono im, że plan robót publicznych już dawno został przedstawiony do Ministerstwa; dlaczego jednak nie wydaje ono funduszy - niewiadomo.-

W czasie pobytu delegacji bezrobotnych w Zarządzie Miejskim jakoby zażądano z Ministerstwa telefonicznie o spisanie nazwisk i adresów tych delegatów. "Socjaldemokratas" zauważa na to z ironją: "Kto wie, czy ulży to położeniu bezrobotnych?".-

Jednocześnie bezrobotni wystosowali oświadczenie do Gabinetu Ministrów, Sejmu, Kowieńskiej Rady Miejskiej i sejmowej frakcji socjal-demokratycznej.-

W oświadczeniu tem czytamy między innymi następujące ustępy; które dosadnie malują grozę położenia:

"W samem mieście Kownie zarejestrowano 1500 rodzin bezrobotnych robotników. Codzienne zwalnianie z fabryk /z Centralnych Warsztatów Wojskowych, Warsztatów Rejonu Dróg Wodnych, robotników kolejowych, portowych i in./ tę liczbę stale zwiększa. Licząc średnio w rodzinie po trzy osoby, już teraz jest bez żadnych środków do życia 4.500 głodnych ludzi..."

Większość nas jest bez pracy już dwa lata; tylko w ciągu krótkiego sezonu letniego / 1 - 2 miesięcy / niektórzy z nas mieli możność jeden - drugi dzień popracować, pozostały czas codziennie chodzimy szukając pracy w różnych zakładach. Lecz napróżno, pracy niema...

Według samych tylko wiadomości Samorządowego Komitetu Wsparcia za nieopłacenie komornego 302 rodziny bezrobotnych wyrzuca się z mieszkania. W stolicy Litwy kilka tysięcy ludzi, robotników i ich rodzin giną od głodu i chłodu. Zrozpaczeni bezrobotni sami pozbawiają siebie życia / 6 stycznia jeden się zarzął w ogrodzie miejskim, są topolecy /

O naszej sytuacji wie rząd, wie samorząd miejski, lecz ani jeden, ani drugi poważnie o to się nie troszczy...

Doszliśmy do kresu. Dłużej cierpieć nie mamy sił. Nie możemy spokojnie patrzeć na głód, który męczy nasze dzieci i żony. Człowiek głodny za siebie nie odpowiada... Umieramy z głodu"...

Z temi dwoma żadaniami zwracamy się raz jeszcze do rządu, do samorządu miejskiego i do tych ludzi, którzy siebie jeszcze uważają za ludzi, żądamy pracy i chleba". - /Następuje szereg podpisów./ -

e/ Kronika gospodarcza.-

Porównanie cen produktów w Litwie z innymi krajami. - Centralne Biuro Statystyczne podaje dane porównawcze cen niektórych produktów w różnych państwach. Centralna pszenica kosztowała w Kownie /wyrażając wszystkie ceny w litach/ 27,25 l., w Rydze - 29,19, w Berlinie - 27,59, w Now Yorku - 33,21. Żyto: w Kownie - 19,50, w Rydze - 20,04, w Berlinie - 17,29, i w Now Yorku - 18,87. - Jęczmienia: w Kownie - 18,55, w Rydze - 18,52, w Berlinie - 23,62, w Now Yorku - 16,55. - Owsa: w Kownie 18,10, w Rydze - 17,55, w Berlinie - 20,55, w Now Yorku - 14,42. - Ziemiaków: w Kownie - 6,00, w Rydze - 8,93, w Berlinie 3,86. - 1 klg. masła: w Kownie - 7,60, w Rydze - 8,93, w Berlinie - 9,64. - mięsa wołowego: w Kownie - 1,90, w Rydze - 2,19, w Berlinie - 4,10. - Wieprzowego: w Kownie - 3,60, w Rydze - 3,57, w Berlinie - 5,54. - dziesięć jaj: w Kownie - 2,50, w Rydze - 3,42.

Nowi właściciele T-wa "Maistas". - Zarząd T-wa "Maistas" podaje do wiadomości, iż Ukininku Sajunga oraz Związek Kooperatyw Rolnych zaangażowali się do przedsiębiorstwa Twa Maistas. Wkład pomienionych Towarzystw stanowi 85% ogólnego kapitału.

Ostatni transport monet srebrnych. - Elta donosi: Dn. 14 stycznia pociągiem kłajpedzkim dostarczono do Kowna drugi i ostatni transport monet srebrnych, zawierający ogółem monet na sumę 7,500,000. lit. wagi ok. 21 tonny.

Wpływy Ministerstwa Komunikacji. - W grudniu roku ubiegłego litewskie koleje żelazne otrzymały w gotówce 2,515,000 lit. wpływów, z czego na koleje szerokotorowe przypada 2,325,000 lit., wąskotorowe - 190,000 lit.

Kowieńskie ceny targowe z dnia 15 stycznia 1926 roku. - Jaja 3,50, mleko 60 - 70, smietana 3 - 4, masło smietankowe - 8, masło solone - 7, ser 2,50, gęś 14 - 16, krowy dojne 500 - 600, konie pociagowe 600 - 700.

d/ Kronika z zakresu spraw polskich i in. mniejszości

Delegacja Polaków u arcybiskupa Matulewicza. - We środę dn. 13 stycznia odwiedziła arcybiskupa Matulewicza w sprawach kościelnych delegacja Polaków parafian z Pobójska.

Sprzedaż z licytacji centrów rozparcelowanych majątków. - Urząd Reformy Rolnej ogłasza, iż 4 - 5 lutego r. b. o godz. 10-ej rano w Kownie przy ul. Kiejutaita N. 15, pokój 33 odbędzie się przetargi na sprzedaż centrów rozparcelowanych dworów i młynów wodnych.

Na licytację są wystawione następujące obiekty.

W pow. Birżańsko Podwolskim:

1. Działka N. 6 z maj. Sliże, 37 ha, 2. Centrum majątku Liklany 38 ha, 3. Działka Nr. 1. z maj. Kirszy, 5,500 kw. metr.

W pow. Jezioroskim: 4. Centrum maj. Wiancewo, 42 ha. -

W pow. Kowieńskim: 5. Centrum maj. Bojany 73 ha. 6. Działka N. 9 /łaki/ z maj. Maćkobudy, 13 ha. 7. Centrum maj. Czekiszki, 30 ha. 8. Centrum maj. Stawidwór, 45 ha. -

W pow. Kiejdańskim: 9. Centrum folw. Pikielawice 40 ha. 10. Działka N. 20 z maj. Hryniskiszi, 69 ha. 11. Działka N. 25 z maj. Rudonatajcie, 50 ha. 12. Działka N. 16 z m. Staniuny, 21 ha. -

W pow. Kutyngowskim: 13. Centrum maj. Aleksandrowo 99 ha. 14. Centrum m. Karkłany 30 ha. 15. Centrum m. Trepkalnie 79 ha. 16. Centrum m. Lepajcie 77 ha. -

W pow. Marjampolskim: 17. Centrum m. Mazuryszi 43 ha. -

W pow. Sejneńskim: 18. Wodny młyn w Gozdawach 1 ha. -

W pow. Możejowskim: 19. Centrum m. Królewicze 61 ha. 20. Centrum folw. Damian Wielkie 20 ha. 21. Centrum folw. Warkaliszki, 25 ha. 22. Młyn wodny w Lelajciach 5 ha. -

W pow. Rosieńskim: 23. Centrum m. Promiodrzew, 35 ha. 24. Centrum m. Tomki, 40 ha. -

W pow. Szawelskim: 25. Działka Nr. 12 z centrum folw. Małden 25 ha. 26. Działka N. 21 z centrum folw. Małden 35 ha. 27. Działka N. 31 z centrum folw. Małden 35 ha. 28. Działka N. 23 z centr. folw. Małden 81 ha. 29. Centrum m. Karpiszki, 24 ha. -

W pow. Taurogowskim: 30. Centrum folw. Deginy, 56 ha. 31. Działka Nr. 63 "Wingis" z maj. Tauręgi, 21 ha. -

W pow. Telszewskim: 32. Młyn wodny z działką ziemi N. 11 w Łonkołokach, 16 ha. 33. Centrum folw. Narbutyszki 37 ha. 34. Młyn wodny w Olsiadach 3 ha. 35. Młyn wodny w Kodziach 1 ha. -

W pow. Trockim: 36. Centrum m. Karweliszki 30 ha. 37. Młyn wodny w Siemieliszkach ok. 8.000 metr. kw. 38. Młyn wodny w Mitkiszkach 2 ha. -

W pow. Wilkomierskim: 39. Centrum m. Łazary 38 ha. 40. Wyspa na jeziorze z owocowym ogrodem z m. Łazary 13 ha. 41. Centrum m. Antokol 1.47 ha. -

W pow. Uciańskim: 42. Centrum m. Deksnie, 37 ha. -

W pow. Włkowyszkowskim: 43. Wodny młyn w Bakszyszkach Ortelskich 3 ha. -

W pow. Szakłowskim: 44. Działka wioski Sabiny, 11 ha. 45. Centrum m. Nowydwór, 18 ha. -

Zwiększenie formatu "Dnia Kowieńskiego". - Z dniem 17 stycznia r.b. "Dzień Kowieński" został zwiększony do rozmiarów podwójnych dotychczasowej jego objętości. -

Zebrań studentów Polaków. - W niedzielę dn. 17 stycznia odbyło się walne zgromadzenie członków Zjednoczenia Polaków studentów Uniwersytetu litewskiego. -

Pociągnięcie do odpowiedzialności "Idische Stimme". - Redaktor dziennika żydowskiego "Idische Stimme" został pociągnięty do odpowiedzialności sądowej za umieszczenie w N. 282 artykułu: "Prowokują socjaldemokratów", w którym czynią się zarzuty policji politycznej o prowokowanie posłanki do Sejmu p. Purenasowej. -

a/Kronika Kłajpedzka. -

Departament dla spraw Kłajpedzkich. - W tych dniach na mocy postanowienia Gabinetu Ministrów został utworzony Departament dla spraw Kłajpedzkich. -

Miljon litów strat z powodu powodzi w kraju Kłajpedzkim. - Dyrektorjum wysłało do Prezesa Ministrów pismo, w którym się wyraża zainteresowanie, mającemi się odbyć układami gospodarczymi między Litwą i Łotwą. Dyrektorjum prosi o dopuszczenie do wspomnianych układów również przedstawiciela kraju Kłajpedzkiego. -

Prócz tego Dyrektorjum prosi władze centralne o wyasygnowanie 300.000 litów na naprawę zepsutych wskutek powodzi mostów i dróg bitych. Po obliczeniu okazało się, że straty wynikłe przez zepsucie dróg bitych, mostów i grobli wynoszą z górą miljon litów. -

f/Kronika parlamentarna.-

List otwarty Marszałka Sejmu p.W.Petrulisa. - Marszałek Sejmu b.Prezes Ministrów i b.Minister Skarbu p.Petrulis umieścił w "Lietuwie" i "Rytasie" list otwarty w sprawie różnych obiegających o nim w prasie i społeczeństwie pogłoszek. Prosząc takowe p.Petrulis zapowiada pociągnięcie do odpowiedzialności sądowej wszystkich osób, rozpowszechniających o nim fałszywe i oszczercze wiadomości, w pierwszym rzędzie zaś autora artykułu umieszczonego w N.50 - 51 "Lietuvisa" p.t. "Zle", oraz dr. W. Schall'a za ogłoszenie w "Dresd. Neueste Nachr." znanego artykułu. Poseł litewski w Niemczech p.Sidiskauskas został upoważniony zaprosić adwokata w Niemczech do wytoczenia sprawy przeciwko dr. Schall.

Pozatem p.Petrulis oświadcza, iż podejrzenie o rzekomej jego ucieczce z Litwy zagranicę jest wymysłem; wyjazd jego do Szwajcarii został spowodowany stanem ~~złego~~ zdrowia jego małżonki, której wybitne powagi lekarskie zaleciły niezwłoczny wyjazd na kurację w góry.-

Procesy sądowe p.Petrulisa. - "Rytas" dowiadyuje się, iż p.Petrulis upoważnił mecenasa Staszinskasa do pociągnięcia do odpowiedzialności ~~złego~~ redaktora dziennika "Liet. Zin" za rozpowszechnienie oszczerczych wiadomości, dotyczących osoby p.Petrulisa.-

Pozatem w "Lietuwie" ukazała się notatka, iż nałożycy do partji ludowej p.Cezary Pietrauskas, przemawiając w Słowikach, publicznie oświadczył, iż p.Petrulis wyjechał zagranicę i zabrał 5 mil. lit., które na jego imię przywódcy partji rządzących bvli złożyli w bankach zagranicznych na cele agitacyjne.-

Na skutek tej notatki p.Petrulis zakomunikował "Rytasowi" iż powyższa wiadomość o 5 milionach jest czczym wymysłem, za który p.Pietrauskas zostanie przez p.Petrulisa pociągnięty do sądu.-

W ten sposób p.Petrulis wytoczył procesy za oszczerstwo już czterem osobom.-

Redukcja personelu urzędniczego oraz etatów urzędniczych. - W całym szeregu urzędów państwowych zarządzono ostatnimi czasy redukcję personelu urzędników oraz zmniejszenie etatów.-

g/Kronika oświatowa.-

Zaproszenie zagranicznych profesorów na Uniwersytet Kowieński. - Prasa kowieńska podaje: W bieżącym semestrze na wydział humanistyczny na 2 miesiące zostaje zaproszony na wykłady z dziedziny filologii profesor Uniwersytetu w Kilonji Frenkiel. Wydział prawny czyni zabiegi o uzyskanie środków na zaproszenie prof. Mandelsztama na wykłady prawa międzynarodowego.-

Z Uniwersytetu. - Prasa kowieńska podaje: W nocy z 10 na 11 stycznia zmarł kierownik gabinetu geologicznego docent inż. Marjan Tamaszauskas. Z tego powodu wywieszono na gmachu uniwersytetu chorągiew żałobną i w dniu pogrzebu, 13 stycznia nie bvło żadnych wykładów. Wykłady w Uniwersytecie po świątach rozpoczęły się dn. 8 stycznia. Odbývają się one jednak tymczasem nieregularnie z powodu przenosin fakultetu teologicznego i humanistycznego do nowego lokalu przy ul. Podgórznej. Niedawno odbyły się egzaminy z litewskiego dla nowowstępujących abiturjentów szkół o języku wykładowym nielitewskim

h/Kronika prasowa.-

Pismo poświęcone sprawom samorządowym. - W styczniu zaczyna wychodzić pismo miesięczne poświęcone sprawom samorządowym p.t. "Głos Samorządów". Miesięcznik ten będzie organem Związku Miast i miasteczek Litwy. Prenumerata ma wynosić 16 litów rocznie. Pojedynczy numer 2 litv.-

